

Jánossomorjai NAPLÓ

VII. ÉVFOLYAM, 10. SZÁM

2008. OKTÓBER

KÖZÉLETI LAP

200 Ft

Fotó: Hossala Tamás

TARTALOMJEGYZÉK

- „Közösen hallgattunk” • 3. oldal
Újabb bonyodalmak a somorjai
kiserdő körül • 4. oldal
Sikeres EU-pályázat • 9. oldal
Jogász válaszol • 11. oldal

Közbiztonság, szociális ügyek és emlékév

Lényeges kérdések gyorsított tempóban. A legutóbbi testületi ülésen a megbeszélés utánra szervezett közmeghallgatás miatt a képviselőknek mindössze két óra állt a rendelkezésükre, hogy a kijelölt fontos kérdésekben döntsenek. Megtették.

A közbiztonsági helyzetünk értékelésével kezdték a munkát a város vezetői, meghallgatva a helyi, valamint a mosonmagyaróvári rendőrség képviselőit, illetve a helyi polgárőrséget. *Thury Jenő* alezredes, őrsparancsnok beszámolóját már korábban kézhez kapták a testületi tagok. Így tisztában voltak vele például, hogy jelenleg 11 rendőr teljesít szolgálatot a rendőrség illetékeségi területén, és hogy a rendőreinek munkáját sok környezeti tényező is befolyásolja. A vendégmunkások megjelenése nem új keletű ugyan, de továbbra is sok feladatot ad, hiszen az idegenrendészeti akciók és a szálláshely ellenőrzések folyamatosak. A másik fontos tényező - írta *Thury Jenő* a beszámolóban - a település "zsákjellege" megszűnése – vagyis a határok megnyílása. Ennek köszönhetően egyfajta menekülőútként is szolgálunk a jogsértőknek, ami hatással van a bűncselekmények számának növekedésére is. Ebben az évben a betöréses lopások, a testi sértések és a közlekedési balesetek száma is több volt, mint az elmúlt év hasonló időszakában. Többször előfordult az is, hogy a bűncselekményt elkövetők a sértettek távollétét, esetleg az időskorúak figyelmetlenségét és hiszékenységét használták ki.

Az ismertető mellett az őrs vezetője a plénum előtt megköszönte a civil szervezetek segítségét, amelyek nélkül nehezebb lenne eredményes munkát végezni.

Közlekedj okosan!

Dr. Kurunczi Károly elmondta, a sok közlekedési baleset generáló 86-os útra már folyamatban van a jelzőlámpa telepítése, amit az óvoda és az iskola között fognak elhelyezni. A polgármester szakmai segítséget is kért a létesítendő térfigyelő rendszerrel kapcsolatban. *Nemes Csaba* és *Drobnitsch Tamás* az iskolák környékének fokozottabb ellenőrzésére hívta fel a figyelmet, míg *Bella Zolt* megköszönte a folyamatos segítséget és azt, hogy a rendőrök nem csak a közlekedésben segítik a polgárőrökkel együtt a fiatalokat, hanem a különböző előadásokkal is. *Lőrincz György* javasolta, hogy az önkormányzat segítse a rendőrök munkáját egy új fényképezőgép vásárlásával, ami a dátumot is megjelenítené a felvételeken. Így nem csak profi képet rögzíthetnek, hanem akár mozgóképet is. Erre igencsak nagy szükség lenne, hiszen jelenleg egy 13 éves készülékkel dolgoznak. A polgármester ígértett a gép beszerzésére.

Idegenek a városban

Veres Dávid a nyári idegenrendészeti ellenőrzések eredményeiről kért tájékoztatást. Kiderült, mintegy 200-ra tehető a nálunk tartózkodó, ám nem jánosomorjaiak száma, akik, mint ismeretes, elsősorban a keleti országrészből és Romániából érkeznek, hazai, valamint ausztriai munkavállalási szándékkal. Mint *Thury Jenő* elmondta, az ő esetükben a legnagyobb gond, hogy a lakhelybejelentési kötelezettségüknek nem tesznek eleget.

DJ Patkó

A polgárőrség beszámolójával kapcsolatban a képviselők a Patkó Étteremre hívták fel a figyelmet, ahol a felső szinten annak ellenére, hogy nincs engedélye az üzemeltetőnek, folyamatosan zenés rendezvényeket szerveznek, aminek a környéken élők természetesen

nem örülnek. A polgárőrség elnöke, *Németh László* a diszkók későbbi nyitva tartásával kapcsolatban emelt szót. A tapasztalat ugyanis az, hogy a fiatalok éjjel előtt nem nagyon mennek bulizni, kettőkor pedig, amikor a szórakozóhelyek többsége bezár, olyan állapotban vannak, hogy jobb volna, ha nem az utcán töltенék az időt. Így talán nem válna rendre áldozatul a péteri vagy a felsőlókerti játszótér sem. Az üzletek nyitva tartása természetesen nem a képviselők hatáskörébe tartozik, ráadásul a kétórás zárás épp a környéken élők miatt alakították ki. Így a faramuci helyzetre egyelőre nem született megoldás.

Egyébként

A családsegítő szolgáltatásról is tájékoztatót hallhattak a képviselők, igaz sok minden nem derült ki a beszámolóból. Annyi mindenesetre biztos, a városban hét állandó segítségnyújtást igénylő kliens él. Az állattartási rendeletet is elfogadták a képviselők, ám ismét nem volt vita nélküli a megbeszélés. A nemrög

lezárt állattartási felmérés kapcsán kialakított rendelet meghatározná a város egyes zónáiban tartható állatok fajtát és mennyiségét. A rendeletet, bár elfogadták, három éves türelmi időt adtak neki, pontosabban a lakosoknak. Az egyéb ügyek sorában *Lőrincz György* javaslatára a képviselők megszavazták, hogy a 2009-es évet nyilvánítsák helyi emlékévvé. Jövőre lesz ugyanis 800 éves Mosonszentjános első írásos említése és ugyancsak a következő évben ünnepejük Pusztasomorja első okleveles említését is. És mindezek mellett ráadásként Mosonszentpéterhez is kapcsolódik egy jubileumi 1549-es oklevél, nem beszélve arról, hogy jövőre lesz öt éve annak, hogy településünk városi rangot kapott. Az emlékévet több, e témakörre fűzött rendezvény kísérmé.

Medgyesi Kata

A jánosomorjai Balassi Bálint Ifjúsági Klub 2008. október 29-én

NYÍLT NAPOT tart Programok:

- Bemutatkozik az Ifjúsági Klub
- Csocsó-verseny
- Filmklub és sok más érdekes program

Helyszín:

Balassi Bálint Művelődési Ház

Kezds: 16 órakor

További info: <http://ifiklub.uw.hu/>

Várunk minden érdeklődő jánosomorjai fiatal!
Berta Csaba • klubvezető

Közösen hallgattunk

A vízbázis volt a fő téma a legutóbbi közmeghallgatáson, amire a meghívott vendégek és a képviselők mellett kevesen voltak kíváncsiak. A másik lényeges kérdés a pusztasomorjai "kiserdő" ügye volt, ami körül akadt egy kis galiba az utóbbi időben.

Eldönthetetlen, hogy az elégedettség vagy az érdektelenség az, ami a jánosomorjaiakat alkalomról alkalomra távol tartja a közmeghallgatásoktól, de sajnos tény, hogy a szerda délután tartott eseményen a képviselők mellett nem tűnt fel sok kíváncsi tekintet, és kérdés is alig akadt. Nagyjából ötvenen jelentek meg a Balassi Bálint Művelődési Ház nagytermében, ám ebből a nem hivatalból érkezettek száma alig tíz felett volt. Az alaptéma, ami miatt a közmeghallgatást most megtartották, a város vízbázis kiváltását célzó pályázat ismertetése volt. Dr. Kurunczi Károly a megjeleneknek elmondta, nagyon szeretné, ha minél többen megismernék a terveket, hiszen mindannyiunknak fontos ez a településünkkel kapcsolatos pozitív változás. Az ismertető előtt néhány gondolatébresztő érdekességgel hívta fel a figyelmet a vizek fontosságára. Így a jelentevők megtudhatták például, hogy a bolygónk vizeinek mindössze egy százaléka alkalmas a fogyasztásra és azt is, hogy az EU-ban jelenleg 20 százalékkal nagyobb területet öntöznek, mint 1985-ben. A polgármester beszélt arról is, milyen fontos volt az a 80-as években indult európai összefogás, ami a vizek védelmére alakult.

Néhányszor már buktuk

Jánosomorján 1999-ben végeztek átfogó vizsgálatot az ivóvízbázisunkról. Már akkor kiderült, ugyancsak magas a nitrát tartalma, sőt még arzén

is található benne. A vízkészletünk közel 70 százalékban szennyezett, mégpedig olyanmennyire, hogy megvédeni sem lehet. A város vezetése már akkor lépni akart, így megbízott egy céget, hogy készítsen tanulmányokat. Három variáció is kínálkozott a megoldásra, ám a testület a mosonmagyaróvári vízbázishoz való csatlakozást tartotta a legjobb ötletnek. Következett a pályázatkeresés és pályázatírás időszaka, egy darabig nem túl nagy sikerrel. 2003-ban címzetes támogatásra nyújtottuk be igényünket, 2005-2006-ban pedig uniós alapokra, de mindkettőt elutasították.

A nyerő város

Az uniós csatlakozás előtt az országnak komoly vállalásokat kellett tenni, amihez hozzá tartozott a vízbázisok háza táján való rendrakás is, ami végül meghozta a szerencsét. 2007-ben a testület támogatta a Környezet és Energia Operatív Programhoz való csatlakozást, ami első fordulóban eredményesnek bizonyult. Májusban megkaptuk a jó hírt, pozitívan bírálták el a pályázatunkat, vagyis várhatóan 6,3 millió forint állami támogatásban részesülünk, amihez mintegy 2,6 millió forintos önrész kell majd – ezek az összegek a pályázat kidolgozását hivatottak szolgálni. Az első lépések te-

hát már megtörténtek, egy következő forduló azonban még hátra van, de a polgármester bízik abban, hogy mi is azon települések közé tartozunk majd, akiknek a terveit végül elfogadják. Várhatóan kilenc ilyen lesz egyébként. A döntésre még jövő év márciusáig várni kell, addig is folyik tovább az előkészítő munka és a pályázati anyagok benyújtása illetve kontrolálása. Siker esetén az Európai Uniótól 90 százalékos támogatást élvez majd a nagyjából 300 millió forintos beruházás. *Dr. Kurunczi Károly* megerősítette, a lakóknak csak előnyük származik majd a változástól, a fejlesztés bosszússágát nem okoz, a lakásokon belül semmilyen munkát nem kell majd elvégezni.

Senki többet? Kérem a következőt!

Az alapos tájékoztató után úgy tűnt, a megjelent érdeklődők mindent megértettek, hiszen kérdés nem nagyon akadt. Az egyik érdeklődő a létesítendő tárolókra kérdezett rá. Válaszként megtudhatta, a jelenlegi telephelyen alakítják majd ki azokat.

A következő napirendi pont a somorjai Iskola utca mellett található erdősav kérdése volt, ahol az önkormányzat szeretne szabadidő parkot létesíteni. A probléma csak az, hogy a területnek nagyon sok, közel 200 tulajdonosa van, akiktől az önkormányzat szeretné megszerezni a területet. Az ügyet

sajnos nehezíti, hogy a képviselővel megbízott ügyvéd - a városvezetéssel nem egyeztetve - egy olyan levelet küldött körbe a tulajdonosoknak, ami nem fedte a valóságot. Az ő olvasatában az önkormányzat ugyanis lakóparkot szeretne. A polgármester megpróbált megnyugtatni mindenkit, hogy ez természetesen nem így van, ráadásul ezt a rendezési terv sem teszi lehetővé.

Nehéz a dolga

Kovács Mihály, a területen érdekelt egyik tulajdonos volt az egyetlen felszólaló a témában, aki közölte, ismerve a pusztasomorjai embereket és az előítéleteket az ügygel kapcsolatban, az önkormányzatnak nem lesz könnyű dolga, ha ezt meg szeretné valósítani. A felszólaló a Gödör Napok elnevezés ellen is szót emelt, szerinte méltóbb név illene, mind a parkra, mind pedig a ma már somorjai búcsúval egybeolvadt rendezvényre. Az általa peoratívának tartott "gödör" helyett a javaslattevő a Szent István Parkot ajánlotta, ezzel kapcsolódva a búcsú naphoz. Az sem jelentett problémát, hogy jelenleg már van egy ilyen nevű park Pusztasomorján. [A parknak hivatalos neve ugyan nincs, a meghatározása azonban pusztasomorjai Pihenő és Szabadidőpark. A "gödör" csupán az, ahogy a népnyelv korábban elnevezte a területet, ebből keletkezett a rendezvény neve is.]

A polgármester válaszul elmondta, tisztában van a terület összevonásának nehézségeivel, de bízik benne, hogy előbb-utóbb az ügy megoldódik. Már csak azért is, mert a tulajdonosoknak évről évre csak költséget jelent a tulajdon, hasznot nem. A névváltoztatással kapcsolatban pedig mint mondta, lehet ötletelni. *Kurunczi Károly*, miután több kérdés nem akadt, megköszönte a részvételt, és mindenkit arra biztatott, szurkoljon a vízbázisért.

Medgyesi Kata

Újabb bonyodalmak a somorjai kiserdő körül

Amióta tavaly a Napló decemberi számában leírtam a somorjai kiserdővel kapcsolatos véleményemet és javaslatomat, egyre többet beszélünk sorsáról. Sokféle vélemény hangzott el - pozitív és negatív is. De az biztos mindegyik vélemény azt sugallja, rendbe kellene tenni, és egyfajta sétaerdőnek megtartani. Sajnos egy újabb bonyodalmat ismét közbeszólt.

Könnyen voksolnak azok a rendbetételre, akiknek nincs benne részük, hiszen nekik semmi vesztenivalójuk nincs. Sokan vannak olyanok is, akiknek mindössze elenyésző területhányad jutott örökül, ami mára nagyobb teher, mint haszon. Nos, jelenleg ezek a tulajdonosok is szabadulnának tőle. Vannak azonban olyanok is, akik nem szívesen mondanak le a tulajdonrészükről.

A decemberi cikk megjelenése után, márciusban tartottunk egy fórumot, amelyen ismertem meg az erdő rendbetételének, „berendezésének” lehetséges módjait. Akkor is elmondtam, hogy a két hektár körüli erdős terület sorsáról csak a nagyszámú tulajdonosi kör - 250 tulajdonos birtokában van a terület - dönthet.

Ez az erdős rész már az 1846-os községi térképen is jelölve van. Az 1884 körül készült, úgynevezett erdők nyilvánartásából kiderül, területe: 5,6 kat.hold (körülbelül 3,2 hektár), 68 kisbirtokos tulajdonában van, rendeltetése pedig nem gazdasági erdő. Azaz majd kétszer akkora volt, mint most - a mai Iskola, Kossuth és az Árpád út volt a határa. És ami az egyik leglényegesebb, mint ahogy már említettem, hogy nem felelt meg a gazdasági erdő kategóriának. Akkoriban talán egy bokros, cserjés terület volt néhány fával. Volt, aki azt hallotta, hogy erről a területről termelték ki a vályogtéglához szükséges agyagot és a visszamaradt terület lassan beerdősödött. A terület soha

nem volt állami, sem szövetkezeti tulajdonban. Láthatóan semmilyen szakmai kezelést nem kapott, csak időnként vágta ki belőle a szükségletnek megfelelő fákat, hol vastagot, hol vékonyat. Az egyes parcella határok nincsenek rögzítve, senki sem tudja, hogy pontosan hol van a birtoka. Ráadásul az öröklések révén már mintegy 250 tulajdonosa van a területnek. Ha a város, és főként a somorjaiak valamit kezdeni akarnak az erdővel, akkor azt csakis az összes tulajdonos írásos beleegyezésével tehetik.

A civilek már szépitgették

Pontosabban levágni ők sem tudják, mert a jelenleg érvényben lévő rendezési terv szerint úgynevezett véderdő besorolása van. Ez jelen esetben azt jelenti, hogy tulajdonképpen nem az erdő védett, hanem az erdőnek van védelmi szerepe. Szolgálja egyszerre a pihenést, kirándulást, szórakozást, jó levegőt és még más lehetőséget is biztosít az itt élőknek. Így viszont a tulajdonosoknak gazdasági értéket nem képvisel, csak a tulajdon pusztá öröme marad számukra. Ráadásul nem mentesülnek az esetleges örökösödési illeték fizetése alól sem, ami nem tudni miért,

de eléggé magas összegben alapítanak meg.

Miután úgy láttuk, hogy a rendezés irányában minden további lépés a tulajdonosok részéről felesleges kiadásokkal járna, más megoldáson gondolkodtunk. Pályázati pénzek elnyerésére esetleg volna lehetőség, de ebben az esetben minden tulajdonos támogató nyilatkozatára és tulajdonlapjára szükség van, ráadásul önrészt is kell a költséghez biztosítani. Megbízott szervezőt is kell választani, aminek természetesen költségei is vannak. Ezeket mind a

terület tulajdonosoktól, és akkor könnyebben léphetne a tettek mezejére. A felkért ügyvédhez az volt a kérésünk, hogy találja meg azt a legkedvezőbb átvételi módot, amelyik a legkisebb költséggel, illetékkel jár. Természetesen az önkormányzat is csak egy bizonyos összeghatárig érdekelt a kérdés megoldásában.

Jelenleg így áll az ügy, benne néhány akadályozó tényezővel. Az egyik legfontosabb a létező bizalmatlanság, hogy a területet majd az önkormányzat építési telekként értékesíteni kívánja.

Sajnálatos módon ehhez járult hozzá az a levél, amit a megbízott ügyvéd - annak tartalmát az önkormányzattal nem egyeztetve - a tulajdonosoknak kiküldött. Az iratban ugyanis éppen az önkormányzati szándék ellentéte állt, vagyis, hogy az önkormányzat építési telket szeretne kialakítani. Megnyugtatók azonban mindenkit, erről szó sem esett. Nagy kincs az erdő. Nem véletlen, hogy az önkormányzat már a 15 évvel ezelőtt készült rendezési tervében véderdőnek minősítve biztosította hosszú távú rendeltetését. A jelenlegi képviselő testület a bizalmatlanság feloldása érdekében a májusi testületi ülésén megerősítette ezt a rendeltetést, tehát jelenleg is véderdőnek kijelölt terület.

Sajnos a tulajdoni lapokon - nem tudni miért - beépítetlen terület bejegyzés van, ami az ügyvéd urat is megtéveszthette az első körlevelében az indokolás során. Remélem, hogy a tulajdonosok elhiszik, ez az erdő egy szép, hasznos közösségi terület lesz! Vannak tehát gátló tényezők, az egyezkedés nem lesz könnyű. Mindenesetre jó lenne siettetni a dolgokat, hogy mielőbb indulhassanak a tényleges munkálatok és megszüpülhessen a városnak ez a területe is.

Balsay Sándor

Ünnepeljük a muzsikát!

Az UNESCO – az ENSZ tudományos és kulturális szervezete – Nemzetközi Zenei Tanácsának döntése nyomán 1975 óta mindig október 1-jén megünnepeljük a muzsikát. Ez alkalomból ország-szerte óriási rendezvényeket tartanak, ahol a legnevesebb előadóművészek, komoly- és könnyűzenei együttesek mellett művészeti iskolák, amatőr zeneművészeti csoportok is kiveszik a részüket az ünnepelésből.

Jánossomorján ugyan nem lesznek ezen a nagy napon zenes programok, ám nem kell elkeseredni, hiszen az utóbbi időben szép számmal kielégíthették „éhségüket” a zene rajongói.

Tekintsünk kicsit vissza ezekre a programokra!

Kezdődött augusztus végén a IV. Gödör Napokkal. Sok tekintetben felülmulta a korábbi évek programjait, és ha az ideai kezdeményezés így folytató-

dik, néhány éven belül eléri a jánossomorjai május 1-jék színvonalát is. Mindenképpen említésre méltó, hogy egyre jobban megállják a helyüket zenei téren az itteni amatőr csoportok, például a színjátszókör és a nyugdíjas csoport. A zene és tánc szorosan összefonódik. A Gödör Napokon a Cintia Wellness Klub, valamint a mosonmagyaróvári Lajta Néptáncegyüttes is kínált szórakozási lehetőséget azoknak, akik szeretik, ha a zenéhez látvány is kötődik.

Folytatódtak a zenés programok a Gödör Napok után is. Szeptember elején az a megtiszteltetés érte városunkat, hogy helyet adhatott a Német Egyházzene Ünnepének. Akik szeretik a komoly zenét, és elmentek, hogy meghallgassák az igényesen összeállított műsort, azoknak biztosan nem akadt okuk panaszra. 12 nemzetiségi kórus, valamint a helyi fúvószenekar csodálatos élményben részesítette az érdeklődőket. A

látvány itt is helyet kapott. Néhány énekkar gyönyörű népviseletben mutatta be produkcióját. Említést érdemelnek látványosság szempontjából még azok a műsorszámok is, amelyekben hangszerkíséret is helyet kapott (orgona, fúvós hangszerek, harmónika). A végén még közös éneklésre is sor került.

A városi napok fényét sajnos kicsit beárnyékolta a cudar idő, de akiket érdekelték a programok, azokat ez sem riasztotta el. A Cintia Wellness Club nyitotta meg a műsort. Utánuk következtek a nyugdíjasok. A tőlük megszokott minőségi előadás sokak szívét melengette a hideg délutánon. A nyugdíjasokat a Győri Nemzeti Színház két művészenek rendkívül színvonalas produkciója követte, ami igazi városnaphoz méltó programnak bizonyult. A Tititá Néptáncegyüttes műsora valóságos zenei élményt nyújtott, hiszen élőzene kísérte. Sokkal izgalmasabb, ha látják a zenélőket, mint ha cd-ről szólna a muzsika. Ez mindenképpen elismerésre méltó! A fúvószenekar évek óta min-

den jelentős városi rendezvényen fellép. Zenéjükkel a zene mérhetetlen szeretete mellett, a hagyományápolást is tükrözik. A városi napokon fellépő könnyűzenei előadók az Anti Fitness Club és Szekeres Adrienn voltak. Aki kilátogatott ezekre a programokra, annak nem okozhatott csalódást az idei rendezvénysorozat zenei része sem.

A Zene Világnapja arra hívja fel a figyelmet, hogy szeressük a zenét, de ne csak ezen az egy napon! A zenét mindig szeretni kell, hiszen emberi mivoltunk lényegéhez tartozik. Éppen ezért szép dolog, ha egy városban élnek olyan emberek, akik nem vetik meg a zenét, sőt aktívan üzik is valamilyen formában. Vagy ha nem is zenélnék, de mindenképpen kötődnek a muzsikához, akár élő, akár „gépi” formában.

Jánossomorja az elmúlt hónapokban megmutatta, hogy a zene szeretete nem évhez, hónaphoz, naphoz kötött, hanem örök és időtálló.

Pollák Eszter

Ének szünet nélkül...

A Canto Excolo Kamarakórus már évek óta tervezi, hogy a rendszeres - sokszor heti kétszeri - próbákat megszakítja egy pár hónapos nyári szünettel. Mivel idén nem készültek könnyűzenei koncertre, úgy tűnt pihenhethetnek egy kicsit, de a sors megint közbeszólt.

Júliusban meghívást kaptak ugyanis a szlovákiai Jarovceba (*Horvátjárfa*), hogy az ottani, illetve a szomszédos andaui kórusokkal közösen templomi koncertet adjanak. Örülvén a megtisztelő meghívásnak, a kórus ismét dolgozni kezdett, hiszen két új dalt is meg kellett tanulniuk, hogy a három énekkar együtt is énekelhessen a találkozózn.

Szeptember 14-én, vasárnap délután került sor a „hármashatár-menti” koncertre. A szervezők három nyelven

köszöntötték a résztvevőket, és mutatták be a kórusokat a szép számú közönségnek. Mind-egyik kamarakórus 4-5 dalt adott elő, a házigazda jarovcei énekeseket egy színvonalas kamarazenekar is kísérte. A 16 tagú andaui énekkart Florian Haffner vezényelte, és befejező, dél-afrikai dalokkal még meg is mozgatták a közönséget. A jánossomorjai szintén színvonalas műsort adtak, Bach, Kodály és népszerű Moore szerzeményekkel bővölték el a hallgatóságot. A közös, nagyon szépen előadott Ave Mariara (Trnavsky) a műsor végén került sor, és befejezésül a zenekar által kísért népszerű dalt, az Oh, Happy Day-t (női szólóval) énekelhették együtt nemcsak a saját, hanem a közönség nagy örömeire is. Az összkart Martin Puhovic, a főszerzők karnagya dirigálta.

A helyi Canto Excolo Kamarakórus vezetője, Szabó Attila úgy érzi, hogy a pontosan négy évvel ezelőtt megalakult kórus a sok sikeres szereplés után úgymond „beérett” a megmérettetésre, ezért bátran vállalkoznak a kórusminősítőre, amely Győrben lesz november 22-én. Egy héttel később már Nagyfödemesen fognak ad-

“Összkar” a jarovcei templomban venti koncertet adni, teljesen új repertoárral, így az igazán megérdemelt pihenés helyett újra heti két próbát tartanak. Jánossomorján legközelebb az adventi-karácsonyi ünnepkörhöz kapcsolódó rendezvényeken hallhatjuk őket.

-lőrincz-

Boldog születésnapot !

Háromnapos rendezvény-sorozattal ünnepelte szeptemberben Jánossomorja városát avatásának negyedik évfordulóját. Bár az idő nem igazán kedvezett a szabadtéri programokhoz, azért így is sokan, sok helyszínen találtak maguknak kedvükre valót.

Az első nap

A Kozma Galéria szolgáltatta az első helyszínt a Jánossomorjai Városi Napokon, amelynek nyitórendezvénye *L. Burda Zsuzsanna* Arcok című könyvének bemutatója volt. Az immár harmadik kötetet maga mögött tudó munkatársunk új kiadványát *Katona Dóra* szavalata után *Vida István*, a Kiszalárdi rábaközi és

mosonmagyaróvári szerkesztőségének vezetője mutatta be a nagyerdeműnek. Zsuzsa egyébként, mint mondta, lapunknál megszerzett újságírói gyakorlatát kamatoztatva készítette el új kötetét, amely elsősorban Jánossomorján élő, vagy innen elszármazott embereket mutat be. megszólaltatott ismert vállalkozókat, vezetőket, és számunkra kedves „egyszerű” embereket is. *Vida István* kötetlen beszélgetésben tudakolta a könyv születésének hátterét. *Burda Zsuzsa* bevallotta, volt akivel könnyű dolga volt, és akadt olyan is, akivel kevésbé, ám úgy érzi nagy százalékban sikerült őszinteségre bírnia az embereket, aminek nagyon örül. A könyvbemutatóra érkezett közönség az emeleti kiállító teremben is képviseltette magát, ahol a *Glázer-Kozma Edit* vezette amatőr képzőművészeti csoport tárlatát tekinthették meg. A főként jánossomorjai alkotók között akadt fiatalabb és idősebb is. A januárban induló csoport vezetője elmondta, minden évben szeretnének egy-egy kiállítással előrukolni, hogy megmutathassák, mennyit fejlődtek.

Pénteken főleg sportoltunk

Hét csapat indult a hagyományos városnapi helytörténeti vetélkedőn, amit a könyvtárban tartottak. A Város a Hanság peremén című versenyt már har-

madjára rendezték meg, azzal a céllal, hogy felhívják a diákok figyelmét városunk történelmi emlékeire, hagyományaira. A részt vevő helyi hetedik-nyolcadikos diákok már szokásosan helytörténeti jellegű tesztort tölthettek ki, illetve előzetesen kiadott feladatokra elkészített anyagaikat mutathatták be a zsűrinek.

Idén a zsűri egy-egy gyűjtött jánossomorjai hagyományt várt a tanulóktól. Másodszorban pedig a város egy érdekes személyét vagy épületét, emlékhelyét kellett bemutatniuk a közönségnek egy rövid előadáson.

A hét csapat egyaránt szoros eredménnyel zárta a versenyt, és minden gárda felmutatott valami értékes kincset városunk történetéből, vagy vidám, kreatív feladatmegoldással tünt ki. A dobogó legtetéjére azonban a 7.b. osztály csapata állhatott (*Márkus Nikolett, Posztós Eszter, Lőrincz Virág, Madarász Márk, Németh Zoltán*), a második lépcsőre a 8.c-ek nyertek jogot (*Cseh Roberta, Dohány Bernadett, Németh Annamária, Sipőcz Vivien, Unger Annamária*), míg a bronz-pozícióra a 8.a végzett (*Lackner Laura, Samu Fanni, Sarok Klaudia, György-Jakab Petra, Varga Roberta*).

A nyertesek külön e célra nyomott pólókban büszkélkedhetnek ezután a város utcáin, és a

Jánossomorja Füzetek egy-egy számát is hazavihették, hogy tovább mélyítsék helytörténeti tudásukat.

Díszpolgárt is avattunk ezen a napon. Idősebb *Drobnitsch Tamás* vehette át az elismerést a polgármesteri hivatal dísztermében tartott ünnepi testületi ülésen. Idén a város egyetlen ilyen címet adományozott, tiszteletbeli polgárt nem avattunk.

Összesen 300 induló rajtolt a hideg ellenére a Futó a Város rendezvényen. Az egyik legnépszerűbb programon most is nyolc korosztályban, három különböző távon indultak a városlakók. A legfiatalabb résztvevő *Neuberger Benedek*, a legidősebb futó *Lőrincz Lászlóné* volt. *(Forrás: jtv)*

Szombat: zene, tánc, tombola

Szombat délelőtt folytatód-
tak a sportesemények. Reggel
9-kor, az ekkor még szemer-
kélő eső miatt a sportsarnok-
ban rendezték meg a kispályás
focimeccseket. A kilenc gye-
reksapatot három csoportba
osztották be. A körmérgözé-
sek után, a csoportban legtöbb
pontot szerző 3 csapat mérkő-
zött meg egymással. Így kerül-
tek ki a győztesek, a gyermek
és családi csapatok közül. A
10 év alattiak küzdelmében a
harmadik helyet „Brazília”, a
második helyet a „Barcelona”,
az első helyet pedig a Királyok
csapata szerezte meg. A 10-
14 év közöttiek küzdelmeiben
a harmadik helynek a „Real
Madrid” csapata örülhetett. Az

első és a második helyért szo-
ros csata folyt, amelyből végül
a Mátyás nevű csapat került
ki győztesen, de a Hungária
csapat sem lehetett elégedet-
len teljesítményével. A családi

verseny legjobbjá a Szocsó el-
nevezésű csapat lett, a képze-
letbeli dobogó második fokára
a „Juventus” léphetett fel, míg
a bronzérmét a Sticktogetrd
Team szerezte meg. A felnőtt
meccsek is nagy csatákat hoz-
tak. A legjobb csapat a Makk
Marci lett. Kicsivel lemarad-
va mögöttük az NTTJ végzett,
de a harmadik helyezést elérő
„Fradi” csapata is büszke lehet
magára.

Délután 1 óraker, szintén a
csarnokban kosárlabda mec-
csek kezdődtek. Az ifjúsági
korosztályban két helyezést
ítéltek oda: a legjobb csapat-
nak az Allstal bizonyult, míg a
második legjobb csapat a János
Pro Kosár lett. A felnőtt kate-
góriában első helyezést a Hori
nélkül elnevezésű gárda, a má-

sodikat a Dzsééé, a harmadikat
pedig a Kandelláber érdemelte
ki. Eközben az uszodában játé-
kos vízi vetélkedőkön vehet-
tek részt az érdeklődők, ahol a
harmadik helyet *Giczi Bence*, a
másodikat *Gósi Dávid*, az első
pedig *Bognár Dávid* szerezte
meg.

Sajnos, a délutáni programok-
nak nem kedvezett az időjárás.
Szemerklő esőben, mégis vi-
dáman ropták a táncot a Cintia
Wellness Club táncos lányai.
Az ő fellépésükkel indult a Vá-
rosi Napok szombat délutáni
programja. Már ekkor látszott,
hogy az előző évekhez képest
kevesebben látogatnak ki a
szentjánosi templomterre –
érthetően a szemerklő eső és
a hideg miatt. A nyugdíjasok
korukat meghazudtolva ismét
fiatalos lendülettel léptek a

színpadra. Énekeltek, humori-
záltak - fittyet hányva az idő-
járásra. A Nyugdíjas Klub mű-
sora után *Szűcs Kinga* és *Nagy
Balázs*, a Győri Nemzeti Szín-
ház művészei énekeltek ismert
musical és operett részleteket.
Délután 5-kor lépett fel a Tititá
Néptáncscsoport. Mondanom
sem kell, ismét nagy sikert
arattak. Vastappsal hálálta meg
a közönség produkciójukat.
Repertoárjukban magyar és
sváb táncok is szerepeltek. Kül-
lön figyelemre méltó, hogy élő-
zenére „koptatták” a deszkát.
A színpadon a Pázmándfalui
Mazsorett Csoport követte
őket, akiket a Jánossomorjai
Fúvós Egyesület kísért. Többen
megjegyezték, egy sátrat meg-
érdemeltek volna a fejük fölé,
hiszen szinte már zuhogott az
eső, amikor ők játszottak.

A gyerekek sem maradtak
program nélkül, őket bűvész
szórakoztatta. (És nem csak a
kicsiket!) Varázsoltak cilinder-
ből. No nem nyulat, csak ken-

dőt. Szerencse, hogy néhány
felnőtt gúnyos megjegyzését a
gyerekek nem értették, így jó-
kedvük töretlen maradt.

Fél hét tájékor egyre több fi-
atal érkezett a térre. Az Anti
Fitness Club adott ugyanis élő
koncertet. Hát a menedzserek
igen féltették ezeket a sráco-
kat, mert szerkesztőnket, aki
fotózni szerette volna őket,
finoman szólva eltessékelték.
Mi azért nagyon jól éreztük
magunkat. (Szerintem ezzel
minden 12-16 év közötti lány
így van) Még ingyenyjegyet is
hoztak a budapesti lemezbem-
mutató koncertjükre! Utánuk
Szekeres Adrienn következett.
Az ő koncertjére már nagyon
elromlott az idő, szakadt az
eső, és a hőmérséklet is bőven
10 fok alá esett. A művésznő a
hideg miatt csupán öt számot
énekelt el. Többen megjegye-
ték, talán a jövőben a szerve-
zők bevihetnék a kultúrházba
az efféle programokat, ha az
időjárás nem kedvez a szabad-

téri előadásoknak. Elmaradt a hagyományos utcából is a hideg és az eső miatt.

Az idei év újdonsága a tombolasorsolás volt. Sok értékes nyeremény gazdára talált, köztük utalványok, csemegekioszarak és a főnyeremény, egy csokitorta. Ezt mi szeretnénk volna megnyerni! De hát sajnos... Mi is vettünk tombolát, de nem nyertünk. Sebaj! A tombola bevételét ugyanis a péteri játszótér felújítására fordítják a szervezők, vagyis a társaskör tagjai.

Napközben lovaskocsikázás, trambulín, elektromos autó, játékok várták a kicsiket és nagyokat. Kézműves sátorban alkothattak a kis művészpálánták. A szentjánosi óvoda dolgozói gulyással, míg a nyugdíjasok pörkölttel látták vendégül a városlakókat. Jöttek is sorban egymás után, ki is ürgült mindkét kondér. Köszönet a szakácsoknak! Ezen kívül még büfé, és kirakodóvásár várta a kilátogatókat, és vendégeket.

A trambulín üzemeltetői, *Nemes Gyula*, és barátja Péter elmondták, hogy bár a trambulínt ingyen lehetett használni, ennek ellenére alig volt érdeklődés. Szerintük, ha jobb idő lett volna, többen látogat-

tak volna ki, és többen nézték volna meg a programokat. Ők azonban így sem panaszkodtak, a változatos programok, a finom ételek kárpótolták őket. *Bognár Dia*, helyi fiatal szerint a hideg ellenére is nagyon jók, változatosak voltak a programok, mindenki talált magának megfelelőt. Nagyon örült, hogy eljöttek a rendezvényre a szlovák rokonai, akik szintén pozitívan tudtak nyilatkozni a programokról. Külön dicsérettel szóltak a Kozma Galériában kiállított képekről, de a Tititá műsorát is kiemelték.

Gősi- Katona

Sikeres az EU-s pályázat Jánossomorján

Az Európai Unió támogatja az egészséges ivóvízellátás biztosítást.

Mintegy tíz évvel ezelőtt országos program indult a vízbázisok feltérképezésére. Ennek keretében elkészült a jánossomorjai vízbázis állapotértékelése is. A felmérés megállapította, hogy a jánossomorjai vízbázist az egész térségben – Hegyeshalom, Várbalog, Jánossomorja – jelenlévő magas nitrát tartalom veszélyezteti, amellyel szemben azt megvédeni nem lehet. A tanulmány azt is megállapította, a megoldás egy hosszú

távon biztonságos, regionális ivóvízbázissal való összeköttetés megteremtése jelentheti.

Az önkormányzat felismerve a probléma nagyságát, szakértő társaságot bízott meg a lehetséges megoldási javaslatok megvalósíthatósági tanulmány keretében történő kidolgozásával. A megoldási javaslatok közül a döntésre jogosult Területi Vízgazdálkodási Tanács Szakmai Bizottsága a mosonmagyaróvári vízellátó rendszerre történő csatlakozást támogatta. A mosonmagyaróvári vízellátó rendszer vízbázisát a feketeerdei vízbázis képezi, amely kiváló minőségű és jelentős szabad kapacitással rendelkezik, így képes a jánossomorjai igények fedezésére is. A

jánossomorjai és a mosonmagyaróvári rendszerek összeköttetése a mosonmagyaróvári rendszer újrónafői leágazásától kiépített 6261 m hosszú csővezetékekkel és a szükséges egyéb műtárgyak (pl. nyomásfokozók) beépítésével valósul meg.

A Vízgazdálkodási Tanács Szakmai Bizottságának döntését követően elkezdődött a megvalósításhoz szükséges szakhatósági engedélyek beszerzése, majd pályázati források felkutatása. Az önkormányzat törekvését 2008-ban az Európai Unió finanszírozásával az Új Magyarország Fejlesztési Terv Környezet és Energia Operatív Programja keretében megjelent Ivóvíz-minőség-javítás kétfordulós

pályázat első fordulójában támogatásra érdemesnek ítélték. A hozzávetőlegesen 300 millió forintos beruházást jelentő pályázatról (ennek várhatóan kb. 90 százaléka az Európai Unió és a Magyar Köztársaság költségvetésének társfinanszírozása, 10 százaléka önkormányzati önrész) végleges döntés a jövő év tavaszára várható.

A remények szerint sikeres második forduló követően már 2009 őszén megkezdődhet a beruházás. Így lehetővé válik, hogy 2010-től az Európai Unió támogatásával Jánossomorja lakossága is hozzájusson hosszú távon biztonságos és minden jogszabályi előírásnak megfelelő egészséges ivóvízhez. **L.I**

Tehetséges versmondónk

Wittmann Elekné szeptember 13-án, Lébényben, a Nyugdíjasok Lébényi Egyesülete, valamint a nyugdíjasok és idősek „Életet az éveknék” megyei szövetsége által rendezett szav-

Wittmann Elekné Gízike

valóversenyen II. helyezést ért el. Nem sokkal később, 22-én a kunszigeti Sziget Gyöngye Nyugdíjas Klub által szervezett 3. Nyugdíjas Anekdota- és

Mesemondó Versenyen pedig mesemondó kategóriában a zsűri döntése alapján szintén ő volt a második legjobb.

Gízike, lapunk munkatársa egy évvel ezelőtt indult először mesemondó versenyen, amelyet azonnal meg is nyert. Azóta sikert sikerre halmoz, hiszen a szerecsenyi különdíj, majd a mosonmagyaróvári Ki-mit-tud?-on elért első helyezése versmondásból, és a mostani szép eredmények mind-mind tehetségét bizonyítják, és arról győzik meg őt, mindnyájunkat, hogy érdemes volt a sok költemény, próza olvasása után befogni azok közvetítésébe is. Jánossomorján egyre több rendezvényen láthatjuk szerepelni, hiszen bő repertoárjából már szinte minden nevesebb ünnepre válogathat odaillo verset, sőt a helyi felnőtt amatőr színház egyik vicces jelenetében is kiválóan oldotta meg feladatát. Az őszi folyamán legközelebb Budapesten, a Versmondók Országos Találkozóján (amely már nem verseny) szaval majd, ahová eddig elért eredményei alapján kapott meghívást.

(*Munkatársunktól*)

Elszármazott Jánossomorjaiak Találkozója

A Jánossomorjai Társaskör Egyesület **2009-ben a városnapi rendezvényekhez kapcsolódva ismét megrendezni a Jánossomorjáról (Mosonszentjánosról, Mosonszentpéterről, Pusztasomorjáról) elszármazottak baráti találkozóját.**

Olyan helyi születésű személyek jelentkezését várjuk, akik munkájuk, tevékenységük során sikereiket más településen, más országban érték el, de büszkék szülőhelyükre, jánossomorjai gyökereikre.

Kérjük, juttassa el hozzánk azon ismerőse, rokona címét (e-mail címét, telefonszámát), aki szívesen részt venne a rendezvényen.

Címünk:

Jánossomorjai Társaskör Egyesület

• 9241 Jánossomorja, Óvári u. 1.

• tel.: 96/226-147

• e-mail: muvhaz@janossomorja.hu

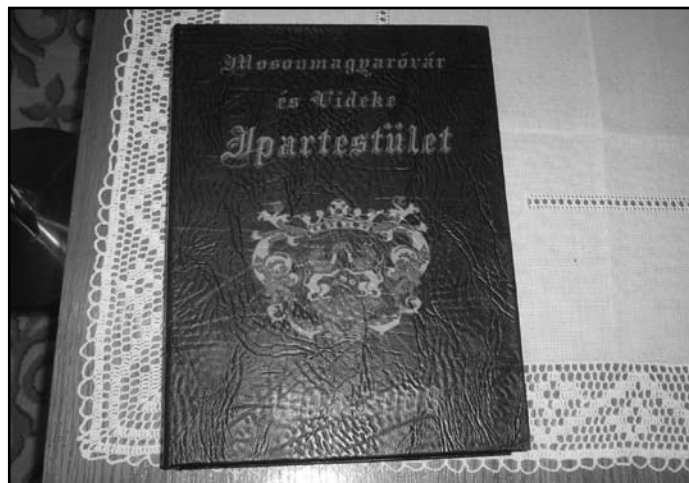
Százéves iparosok

Századik születésnapját ünnepelte nemrégiben a Mosonmagyaróvár és Vidéke Ipartestület. A jubileum alkalmából az elnökségi tagok ünnepséget rendeztek és megjelentették az Iparosok Könyve című kiadványt, amelyben jó néhány jánosomorjai is szerepel.

1908-ban alakult meg Magyaróváron az iparosokból, kereskedőkből álló testület. Elnöke jelenleg *Winkler Károly*, akinek megyénkben számos építőanyag telepe van. Az általa vezetett elnökség a jubileum alkalmából ünnepséget rendezett Mosonmagyaróváron. Mazsoltes lányok és a Kühne fűvös zenekar kíséretében lovas fogatokkal vonultak fel a különböző szakmák képviselői, majd az egyetemi parkolóban felállított sátorban folytatódott az ünnepség.

A rendezvényen mutatták be a testület 100 éves történetéről szóló nagyalakú, díszes borítású, 810 oldalas könyvet. Az elnökség több segítővel gyűjtötte össze az elmúlt 100 év iparosainak, kereskedőinek, szolgáltatóinak, vállalkozóinak adatait, tevékenységét. Kutattak levéltárakban, mű-

zeumokban, szakkönyvekben, felhasználták sok „szaki” információját. Az összegyűjtött anyagot leírták és fényképeket mellékelve a szerkesztőbizottság rendelkezésére bocsátották. Az Iparosok Könyve noha terjedelmes, mégis többen kimaradtak belőle. A könyvnek természetesen jánosomorjai szereplői is vannak. 25 olyan volt, vagy jelenlegi iparost, kereskedőt, vállalkozót talá-

A nagy iparoskönyv

lunk benne névvel, a szakma megjelölésével, értékeléssel és fényképpel ellátva, akik településünkhöz kötődnek. A töb-

biek csak a kimutatásban szerepelnek névvel, szakmával, esetleg fényképpel.

Lapunk korábbi számaiban a „Régiekre emlékezve” rovatban már néhányukat megismerhettük. Így a könyvben is szerepel például *Birkmayer Andor* kereskedő, *Wurzinger József* aranykoszorús lakatosmester, *Óri István* női szabó, *Sipőcz Zoltán* kőműves mester, volt KTSZ művezető, *Kozma Miklósné* menyasszonyi ruha készítő, *Tilai Vilmos* kovács, *Kiss Zol-*

György cipész, *Fehér János és Jánosné* vegyeskereskedők, *Wennesz József* fodrász, *Wennesz Károly* kovács és *Burda Zoltánné* virágkereskedő.

A mai vállalkozókat többek között *Bencsik Zoltán* kereskedő, az Erdős Beton építési vállalat, *Németh Sándor* és fia kőműves vállalkozók, *Kajtár Gyula* kőműves és *Sipőcz Zoltánné* cipőbolt vezető képviselik.

Természetesen mindenki nem szerepelhetett a könyvben, de reméljük a jövőben lesz rá mód, hogy kiegészítő füzet jelenjen meg, ami bővíteni fogja a most kiadottat. A mű így is átfogó, e területről képet nyújt a jövő emberének. Jó volt tapasztalni, hogy az említett ünnepségen szó esett az iparos dinasztiákról, és annak a reménynek is hangot adott, hogy a családokkal megjelent gyermekekből lehet a jövő szakembere. A rendezvényen egyébként szép számmal voltak Jánosomorjáról is iparosok, kereskedők, vállalkozók, többen meg is vették e könyvet. A helyi könyvtár részére is megvásárolták, így a könyvtárban is lapozhatja az érdeklődő.

Bella Sándor

tán cipész és *Papp Sándor* pék. A régiek közül fellelhető még egy-két lapon *Gombás Zoltán* kőműves mester, *Csuppely*

Forognak a kerekek!

Szeptember végére befejeződtek az építési munkálatok a Jánosomorja határában készülő szélerőműparkban. Mára áll az öt kerék, sőt indul a próbaüzem.

Az öt elemből álló tornyok 105 méter magasak, az átmérőjük alul 3 méter. Bármilyen hihetetlen, nem helikopterrel, hanem daruval emelték a helyére a 30 tonnás elemeket. A szél három, egyenként 45 méter hosszú lapátot hajt meg, amelyek 150 méteres magasságig érnek fel. *Csatai Ferenc*, a Rennerwind Kft tulajdonosa elmondta, a két-lapátos szélkerék hatékonyabb lenne, de az „csúnya”... A torony alapja köralapú be-

ton, melynek átmérője kb. 16 méter, vastagsága 2 méter. A torony tetejébe létrán és lifttel lehet felmenni. Erre a rossz nyelvek szerint a német szerelők órábéré miatt van szükség. Ugyanis, ha lent felejtik a kalapácsot, többre kerül a „máskálás”, mint a lift. A torony tetején van az áramfejlesztő, amelynek teljesítménye 2 megawatt. Vagyis egy szélkerék mintegy kétezer darab vasalót, körülbelül kétféle zseblámpa izzót tudna egyszerre működtetni. Ideális szélben az egész erőmű Jánosomorját teljesen el tudná látni árammal. Az áramfejlesztő 400 voltos feszültséget szolgáltat, amit a transzformátor 20 ezer voltos-

sá (20 kV) alakít, és így tud csatlakozni az elektromos hálózatához, amit egy számítógépes rendszer vezérel.

A számítógép „figyeli” a szel is, és mindig szél-irányba állítja a lapátokat. Nagy vihar esetén leállítja a rendszert, szélirányba fordítva, és élére állítva a lapátokat.

Az erőműveket egymás után állítják üzembe, amikor mindegyik erőmű külön-külön már tökéletesen működik, akkor kezdik a park beüzemelését. A vállalkozás teljes költsége 3,2 milliárd forint. (Osztrák partner által szervezett, osztrák hitelből.)

Csatai Ferenc arra a kérdésre, miért vág bele valaki szélerő-

művek építésébe, azt válaszolta, azért, mert teljesen örült és megszállott. Egy ilyen park fejlesztése ugyanis 4-5 éves munkát és sok-sok harcot követel.

H. I.

Anyakönyvi események

2008. szeptember elhunytak

Kozics Lajos (1984)

Németh Péter (1960)

Orbán János (1940)

Hertelendy Imréné (1928)

Szabó Mihályné (1955)

Sterczinger Vendel (1943)

Szücs András (1947)

Jogász válaszol

Ingyenes jogi tanácsadásért fordulhatnak a jánosomorjaiak hetente egy alkalommal Dr. Kelemen István ügyvédhez, aki az önkormányzat épületében minden héten szerdán várja az érdeklődőket. A felmerülő problémák minden bizonnyal többeket is foglalkoztatnak, így havonta szemezgetünk a kérdések közül. E számban folytatjuk az örökléssel.

E számban is az öröklés témakörével foglalkozom, hiszen ez az a dolog, ami minden embert legalább néhány alkalommal megérint életében. Főleg akkor foglalkoztat bennünket a kérdéskör, amikor az örökgyógyó után örökségre számítunk, és mégsem örökölnünk, vagy jóval kisebb örökhányadot ad át számunkra a közjegyző a hagyatéki tárgyaláson, mint amit előzetesen magunknak kiszámítottunk.

Fontosnak tartom megemlíteni, hogy az örökség nagysága nem mindig ugyanaz, mint amit józan paraszti ésszel kiszámolhatunk. A magyar törvény szól a hagyatéki tartozásokról, sőt sorrendet állít fel közöttük. Az első és legfontosabb kötelességünk az örökgyógyó illő eltemetése; ennek költségei természetesen a hagyatékot terhelik. A hagyaték megszerzésével, biztosításával és kezelésével járó szükséges költségek (ezek a hagyatéki költségek), valamint a hagyatéki eljárás költségei szintén csökkentik a hagyatékot. Természetesen az örökgyógyó tartozásai is elsőbbséget élveznek az örökösökkel szemben, valamint a kötelező alapult kötelezettségeket is ki kell egyenlíteni. Az előbbieket követik a hagyományon és a meghagyáson alapuló kötelezettségek. Abban a csoportban, amelyben az összes tartozások teljes kielégítésére már nincs lehetőség, kielégítésnek a követelések arányában van helye.

A hitelezők kielégítésének van egy fontos szabálya: ha

alaposan fel lehet tenni, hogy ismeretlen hagyatéki tartozások vannak, az örökös kérheti, hogy a közjegyző hívja fel a hagyatéki hitelezőket követelésük bejelentésére. Az a hitelező, aki követelését a közjegyzői felhívásban megszabott határidő alatt nem jelentette be, a jelentkezésig történt kielégítéseket a sorrend megtartása és a csoportjához tartozók kielégítésének aránya szempontjából nem kifogásolhatja. Ha a hagyatéki osztályon ez már megtörtént, az örökösársaktól csak az örökösökhez igazodó aránylagos kielégítést igényelheti, kivéve azokat az eseteket, ha az örökösnek a követelésről a bejelentés nélkül is tudomása volt.

Nézzük, ki és hogyan felel a hagyatéki tartozásokért. Az örökös a hagyatéki tartozásokért a hagyaték tárgyival és annak hasznával felel a hitelezőknek. Amennyiben a követelés érvényesítésekor a hagyaték tárgyai vagy hasznai nincsenek az örökös birtokában, annyiban az örökös öröksége erejéig egyéb vagyonával is felel. Azokat a vagyontárgyakat azonban, amelyek nem kerültek az örökös birtokába, továbbá azokat a követeléseket és egyéb jogokat, amelyek nem voltak érvényesíthetők, valamint az átvett vagyontárgyak meg nem levő hasznait csak annyiban lehet az örökös felelőssége megállapításánál számításba venni, amennyiben az örökös ezektől neki felróható okból esett el. Amennyiben a házastárs örököl, ő tűrni köteles, hogy a házastársi haszonélvezetével terhelt vagyonból a hitelezők követeléseiket – néhány kivétellel - kielégítsék.

Fontos kérdés az, mikor nyílik meg az öröklés, mikor szerzik meg az örökösök a hagyatékot. Az első kérdésről a törvény úgy rendelkezik, hogy az öröklés az örökgyógyó halálával nyílik meg. A másodikról pedig úgy, hogy az örökös az öröklés megnyíltával a hagyatékot, illetőleg annak neki jutó részét vagy meghatározott tár-

gyát (ezt nevezi a jogszabály örökségnek) - elfogadás vagy bármely más jogcselekmény nélkül - megszerzi. Ez tehát azt jelenti, hogy nincs szüksége az örökösnek külön nyilatkozatra az örökség megszerzéséhez.

Az elfogadáshoz nincs szükség nyilatkozatra, a visszautasításhoz viszont igen, ugyanis az örökösnek lehetősége van arra, hogy az örökséget ne fogadja el. Az örökség visszautasítására az öröklés megnyílt után és egy ízben van lehetőség. Ha az állam lenne a törvényes örökös, ez a jog nem illeti meg. Ha visszautasítunk, az az egész örökségre vonatkozik, nem válogathatunk a hagyaték tárgyai közül. A törvény biztosít egy kivételt is: a mezőgazdasági termelés célját szolgáló föld, a hozzá tartozó berendezés, felszerelési tárgyak, állatállomány és munkaeszközök öröklését külön is visszautasíthatjuk, ha nem foglalkozunk hivatásszerűen mezőgazdasági termeléssel. Ha az örökös az öröklés megnyílt után a visszautasítás jogáról kifejezetten vagy hallgatólag lemondott, az örökséget többé nem utasíthatja vissza. Erről a jogról való lemondás a hagyatéki eljárásra illetékes közjegyzőnél tett bejelentéssel történik. A visszautasítás jogáról való lemondásnak kell tekinteni az örökség olyan birtokba vételét vagy a hagyatékra vonatkozó egyéb olyan cselekményt is, amelyből az örökösnek az örökség elfogadására irányuló kétségtelen akarata tűnik ki. Lemondásnak minősül az is, ha az örökös a közjegyző által bármely érdekelt kérelmére kitűzött határidő alatt nem tesz az örökséget visszautasító nyilatkozatot.

Fontos, hogy ne keverjük össze az öröklés visszautasítását az öröklésről való lemondással. Az mondhat le egészben vagy részben az öröklésről, aki törvényes öröklésre jogosult, és az örökgyógyóval ilyen tárgyú írásbeli szerződést köt. Vigyázzunk ezzel a szerződéssel, mert a lemondás ellenkező megállapodás hiányában kiterjed arra is, amivel a lemondó hányada utóbb másnak kies-

se következtében növekszik, és arra a vagyonra is, amelyet az örökgyógyó a lemondás után szerzett, kivéve ha a szerzés az örökgyógyó vagyonában olyan rendkívüli növekedést idézett elő, amelynek ismeretében a lemondó nyilatkozatát nem tette volna meg.

Szót kell még ejtenem arról, hogy milyen eljárásban kapjuk meg jogos örökségünket. Amikor az örökgyógyó meghalotti bizonyítványt állítanak ki haláláról. Ezután utolsó lakóhelyének önkormányzata (jegyzője) hagyatéki leltárt készít, majd az örökösöket a közjegyző hagyatéki tárgyalásra idézi. Az előbb leírtak hosszabb időt vesznek igénybe, úgyhogy ne számítsunk arra, hogy a halálesetet követő pár napon belül az „ölkünkbe potylyan” örökségünk. A hagyatéki tárgyaláson – jó esetben – a közjegyző teljes hatállyal átadja a hagyatékot az örökösöknek. Amennyiben valamelyik örökös (például a házastárs) vitatja a hányadot vagy valakinek az örökléshez való jogát, úgy a közjegyző csak ideiglenes jelleggel adja át a hagyatékot, és megfelelő határidőt biztosít a feleknek, hogy igényeiket peres úton – immár a bíróság előtt – érvényesítsék. Így előfordul, hogy csak évek múlva és hosszas vitákon keresztül jutunk örökségünkhöz. Ha az örökségről való vitákat meg kívánjuk előzni, akkor javasolom Önöknek tartási vagy életjáradéki szerződés megkötését, és így mindenképpen annak a személynek a tulajdonába kerülnek vagyontárgyaink, akik utolsó éveinkben is mellettünk álltak és segítettek mindennapjainkban.

Végül ne feledkezzünk meg az állammal szembeni kötelezettségünkről sem. Örökségünk után jelenleg öröklési illetéket kell fizetnünk, ám a hírek szerint ez a teher a jövőben remélhetőleg mérséklődni fog.

Kelemen István
06-30-226-2399

Vissza a múltba, avagy vásári pillanatok

„Gyere velem a vásárba...”, hirdették a szentpéteri óvodások szeptember utolsó szombatján. Ezen a napon került sor ugyanis a hagyományos Mihály-napi vásárra az óvoda udvarán. A siker idén sem maradt el.

Mint minden évben, idén is kikiáltókkal, versekkel, énekekkel varázsoltak igazi vásári hangulatot az ovisok az óvoda udvarára. A játékban mi, felnőttek is szerepet kaptunk, aminek nagyon örülünk! Élvezzük minden pillanatát ezeknek az eseményeknek! A mosolygós gyermekarcok, csillogó szemek, az együtt játszás öröme feledhetetlen élmény nekünk is! Az idei év egy kicsit különbözött az eddigiektől. A nem is olyan régi időkben, szeptember hónap egyik legkiemelkedőbb napja Szent Mihály napja volt. E napon sok helyen tartottak vásárt. Ám nemcsak azért mentek a vásárba, hogy megvegyék, amire szükségük van. Ez szórakozást, ismerkedést, hírszerzést is jelentett az embereknek. Sőt, lakodalmakat is ekkor tartottak egészen

Katalin napjáig (november 25-ig). Így lett a lakodalmak őszi időszaka is egyben. Ilyenkorra már megforrt az újbor, beindult a pálinkafőzés. Az időjárás még alkalmat adott arra, hogy a szabadban főzzenek és táncoljanak, esetleg étkezzenek, hiszen a kis falusi házak nem voltak alkalmasak a nagy vendégsereg befogadására.

Idei műsorunkat mi is lakodalmi játékkal színesítettük, felelevenítve a régi lakodalmak hangulatát. Hogy hogyan sikerült mindez? Nézze meg kedves olvasó a képeket, mindent elárulnak!

Az eseményhez méltó vásárfia is került az asztalokra, amiket a gyerekek, az óvoda dolgozói, és néhány lelkes szülő készítettek. A portékákért a gyerekek gesztenyével, a felnőttek pénzzel fizettek.

Természetesen volt tánc is. A talpalávalóról a Kislaptaáros együttes gondoskodott sokunk örömére. A gyomor sem maradt üresen, a torok se szárazon, volt sütemény, szendvics és üdítő.

Bár a délután folyamán végig borús volt az idő, ez sem riasz-

totta el a közönséget. Köszönjük nekik kitartásukat, tapsukat és azt, hogy együtt töltötték velünk a délutánt!

Azért, hogy ilyen jól sikerült az esemény, köszönet illeti kedves óvodai munkatársaimat, a műsorban szereplő gyermeke-

ket, a szülői szervezet vezetőit, és mindazokat, akik ruhát, szalmabálát, tököt, süteményt és egyéb hasznos alapanyagokat adtak!

*Szöveg: Katona Andrea
Fotó: Katona Dóra*

A hatodik napon

A sorszám jelen esetben azt jelenti, hogy immár hatodik alkalommal pattantunk nyeregbe ebben az évben. Ha nem lenne egyértelmű, a királyi többes a Jánossomorjai Társaskör Kerékpáros Klubjának tagjait takarja. Rögtön helyesbítenem is kell, hiszen nem csupán a helyi bringásokból verbuválódik és nem is oly csipet a csapatunk.

Az év során *Németh Vilmos*, és felesége, Ági is csatlakozott hozzánk, akik a Halászi Kerékpáros Klub vezetői. Nekik köszönhettük a szeptember 7-én megrendezett, soron következő túránkat.

Indulásra készen

Eddig elsősorban olyan úticélokot választottunk, amelyek Jánossomorról is megközelíthetőek voltak kerékpáron. Most kicsit változott a helyzet, Viliék ugyanis egy szigetközi túrát szerveztek nekünk. A 86-os úton ránk váró kerékpáros túlélő valóságshow-t nem vállalva, autóval érkezünk az Óvár szélén álló benzinkúthoz, amelynek nevét nem írhatom le. (Az indok, Bödöcs Tibor szavaival élve, egyszerű: „Meg se' kínáltak...”). Leírhatom viszont, hogy *Strasser Zoltán* szerzett nekünk egy teherkocsit pótkocsival a kerékpárok szállítására. Köszönet érte! Összegyűltünk hát a tankolóállomáson, elfoglaltuk az összes parkolót, majd szimpatikus módon ott hagytuk az összes gépjárművet, egész

napra. Várt ránk a Szigetköz. Bevallom, arra számítottam, hogy több hullámban törnek majd ránk a szúnyogok, de a Mosoni-Duna vadregényes kanyargó partja, és a belógó fák csodálatos látványa majd feledtetni velünk ezt a múló kellemetlenséget. Nem lett igazam. Több szempontból sem. Először is nem voltak szúnyogok. Ez akár pozitívum is lehetne. Mégsem lehet az, ha belegondolunk, hogy elsősorban azért nem voltak, mert a Mosoni-Dunának színét se láttuk, leszámítva egy néhány száz méteres szakaszt, még a túra elején. A szigetközi kerékpárút azon szakasza ugyanis, ame-

lyen mentünk, szinte véges-végeig a főút mellett húzódik, attól mintegy 5 méterre. Biztonságban éreztük magunkat, hiszen nem közvetlenül mellettünk mentek az autók. Egy dolgot azonban nagyon hiányoltunk, a vizet. Kisebb halastavakat azért láttunk, beszélgettünk is a pecásokkal, el is riasztottuk a halakat, de a Mosoni-Dunát a továbbiakban sem láttuk. Pedig nem kanyaroghatott messze tőlünk. Persze nem múlhatott el élmények nélkül a nap. Közről megcsodálhattuk a hédervári kápolnát, és a mellette található legendás Árpád-fát, amely mint tudjuk, az ország egyik legöregebb fája. Szívszorító volt látni, milyen rossz állapotban van, mégis szerencsésnek érzem magam, hogy megérint-

hettem. Halásziban irigykedtünk kicsit, hogy milyen sok, és milyen jó minőségű kerékpárútja van a településnek. Bár, ahogy ők mondják, azért egy biztonságos hídnak is tudnának örülni. A Horgony-tanyán régi szigetközi halfogó eszközöket nézhettünk meg. Mit tagadjam, városi panelgyerek vagyok. Nemcsak a nevüket nem tudtam, örök titok marad előttem a rendeltetésük is. Így legalább nem teszek kárt sem a természetben, sem magamban. Mindig fontos része a túráinknak az ebéd. Aki azt hiszi viccelek, gondoljon vissza a wienerschnitzelés teljesítménytúráinkra! Ezen a napon szigetközi csemegére vágyott a társaság nagy része – halászlére! Állítólag finom volt. Nem vagyok hiteles forrás, mert nem szeretem a halat, túrós csuszát ettem. Hogy milyen volt? Éhes voltam. Nem is igazán az étel minőségével volt a baj, inkább azzal, hogy mire kihozták, többen megittak néhány liter üdítőt. A kiszolgálás sebességéről csak annyit, hogy mire a csapat utolsó tagjai is megkapták az adagjukat, az elsők már meg is emésztették az ebédet.

A nap egyik legszebb és különös látványt nyújtó része a Lipót felé vezető út megtétele volt. Mindkét oldalon vadgesztenyefák szegélyezik az aszfaltcsíkot, amely annyira keskeny, hogy a lombok összeérnek fölötte. Gyerekkoromban így képzeltem Alice csodaországának egy részét. Olyan, mint egy alagút, csupa zöld, amely már az ősz színével keveredik. A hulló falevelek még feledhetetlenebbé teszik ezt a csodás látványt. Ha pedig az embernek igazán nagy szerencséje van, akkor hulló gesztenye sem találja el, így nem fáj a feje, nem esik hatalmasat a biciklivel, és még defektet sem kap a gesztenye tüskéitől. Hiába, a természet vad szépsége. Nekem óriási szerencsém volt, a hulló gyümölcs ugyanis csak a kormányzarvatat trafálta telibe. További személyi sérülésekről nem kaptam információt. Az időjárás kegyes volt hozzánk, a hangulat is olyan volt,

mint máskor – vidám, gondtalan. Kellemesen elfáradtunk a nap végére. A megtett távról folyt némi alkudozás, én 46 kilométert írok. Aki nem hiszi, tekerje le, és mérjen!

Prátser Krisztián

JÁNOSSOMORJA KULTÚRÁJÁÉRT DÍJ 2009.

A Jánossomorjai Kultúrájáért Közalapítvány 10/2005.

(XI.28.) számú határozatával „Jánossomorjai Kultúrájáért” díjat alapított. A díj a kultúra és a művészet terén kiemelkedő teljesítményt nyújtó azon személyek, szervezetek részére adományozható, akik:

- muzeális emlékek, történelmi iratok gyűjtésével, őrzésével, tudományos feldolgozásával, régészettel foglalkoztak, foglalkoznak
- hagyományőrzés, helytörténeti kutatás, néprajzkutatás,
- közművelődés területén tevékenykedtek, tevékenykednek
- művészeti tevékenységet folytattak, folytatnak.

A beérkező javaslatokat a Jánossomorja Kultúrájáért Közalapítvány kuratóriuma bírálja el, és dönt a díjazásban részesülő személyekről, szervezetekről.

A kitüntető címet évente egy személy vagy szervezet kaphatja meg.

(A díj posztumusz is adható.)

A díjat minden évben január 22-én, a Magyar Kultúra Napja alkalmából adja át az Alapítvány.

Javaslatot tehetnek:

- A Jánossomorja Kultúrájáért Közalapítvány kuratóriumának tagjai
 - közgyűjtésményi és kulturális intézmények vezetői, az érdekvédelmi képviseltek
 - társadalmi és civil szervezetek,
 - jánossomorjai lakhellyel rendelkező magánszemélyek.
- A javaslatokhoz részletes indoklást kell mellékelni!

A javaslatokat

2008. november 28-ig

lehet elküldeni a Jánossomorja Kultúrájáért Közalapítvány címére (9241 Jánossomorja, Óvári u. 1.)

További információ a 96/226-147-es telefonszámon kérhető.

Jánossomorja a Kisalföldben

1973. október 12.

Őszi vásár Jánossomorján
Az Áfész Iparcikk-áruházban
őszi-téli ruházati és cipőáru-
ból, vas-műszaki cikkekből.

1973. október 17.

A hagyományból nagyüzem
fejlődött Jánossomorján
Szerencsés kézfogás volt
1970-ben, amikor egyesült
a pusztasomorjai Petőfi, a
mosonszentjánosi Előre és a
mosonszentjánosi (Elírták:
mosonszentpéteri – a szerk.)
Haladás Termelőszövetkezet.
(...) a hagyomány és a hozzáér-
tés találkozott az egyesüléssel
(...) a baromfitartásban. (...)
férőhelyek minden kihasználá-
sával fejlesztik a baromfiállo-
mányt. (...) a szigorúan meg-
tartott tervszerű fejlesztéssel
gazdaságos a nevelés. Húscsi-
béből 1970-ben 33 vagonnal,
tavaly már 44 vagonnal adott
el a gazdaság. (...) Fejlődött a
tojástermelés is. (...) az idén 4
millió 750 ezer tojást értékesít
a gazdaság. (...) Programozott
a világitás, az etetés, itatás,
(...) a trágyázás. (...) jövőre
50 ezer tyúk termel a gazda-
ságban 10 millió tojást. (Pék)

1973. október 19.

Kultúrában kapják vissza
(...) Milyen terveik vannak? –
kérdem Karácsony Gézát, a
művelődési ház igazgatóját.
- Tízéves szerződést kötöttünk
a téesz, a ktsz, az áfész, a ktsz
és a TÖVÁLL vezetőivel. Az
intézmények dolgozóként öt-
ven forintot adnak a kulturális
alapból a művelődési háznak.
(...). Ennek ellenértékeként
az intézmények dolgozóinak
fél áron adunk jegyet a szín-
házi előadásokra, hangverse-
nyekre. A munkások valóban
kultúrában kapják vissza azt
az összeget, amit az intézmé-
nyek befizetnek a kulturális
alapból. (...) Az alkalom nagy-
szerű voltát felismerték az in-
tézmények vezetői, a községi
pártszervezet és az iskolák pe-
dagógusai. (...) És a gyerekek
néhány év elteltével biztosan

megköszönik, amit a szülőfa-
lujuktól kaptak. (Maróti)

1993. október 4.

„Jánossomorján volt a tánc ün-
nepe
„(...) A Venyigés népzenekar
húzta a talpalávalót, az Óvá-
ri Gazdász Néptáncegyüttes
pedig ropta a táncot. (...) a
templomban kóruskoncerral
folytatódott a program, ahol
a jánossomorjai pedagógus-
kórus és a dunaszerdahelyi
Madrigalszk énekkar lépett fel.
(...)”.

1993. október 9.

„Iskolanévadó Jánossomorján
(...) Dr. Nagy József, helyi
polgármester örömmel leplez-
te le a speciális általános iskola
névtábláját. (...) Az intézmény
mostantól Karner Ádám nevét
viseli. (...) A szülők is öröm-
mel fogadták az eseményt, s a
diákok által átadott hála virágai
az iskola vezetőjének szemébe
könnyecseppeket csaltak”.

1993. október 25.

„Koszorúzás Jánossomorján
(...) az elhunytak hozzátarto-
zó és az együttérzők kíséreté-
ben nagy tisztelettel koszorút
helyeztek el Kelemen Rezső
(16 évesen hunyt el), valamint
Iró László (21 évesen halt meg)
sírijánál. (...) (B. E.)

Válogatta: H. I.

Megjelent a „Jánossomorjai Füzetek”

helytörténeti-kulturális folyóirat harmadik száma

A tartalomból:

Moson megyei besenyő hagyomány és régészet 2. rész
A mosonszentpéteri Fehérkereszt
Egyházközségi felújítások Mosonszentjánoson 1928-ban
A Hanság lecsapolása

A hanságújmajori kendergyár története
Az iskolák államosítása országosan és helyben - 1948
A Jánossomorjai Társaskör Egyesület rövid története

**A kiadvány megvásárolható a helyi üzletekben,
illetve a városi könyvtárban.**

Emlékezzünk 56-ra!

Amióta a Jánossomorjai Napló létezik, minden városi, illetve országos ünnepről beszámolunk mi, szerkesztők. Ezek sorából nem maradhatnak ki a megemlékezések, történelmi visszatekintések sem. Ám nem akarom az unalomig ismételni, évről évre leírni, mi történt 1956. október 23-án, Budapesten, Mosonmagyaróváron, környékünkön, hiszen ezekről, az eseményekről lassan már semmi újat nem tudok mondani. Aki kíváncsi, lapozza fel a történelemkönyvet, vagy barangoljon az internet magyar történelemmel foglalkozó honlapjain, vagy ha ehhez nincs kedve, a Jánossomorjai Napló előző évi számaiban is található utalást az ünnep történetére vonatkozóan. Én most inkább arról írnék, miként lehet ünnepelni. Sokféleképpen emlékezhetünk 1956-ra, de egyáltalán nem mindegy, mi hogyan tesszük ezt meg. A jánossomorjai városi megemlékezést mindenképpen példa értékűnek kell tartani. Minden évben ilyenkor színvonalas műsorral készülnek a szervezők. Városunk egy jelentős személye beszédet mond, méltatja azokat a forradalomban résztvevő polgárokat, akik bátran szembe mertek szállni az elnyomással, és küzdöttek a szabadságért.

Majd a helyi Körzeti Általános Iskola tanulói adják elő ünnepi megemlékezésüket, amire már hetek óta ügyesen és szorgalmasan készültek. Az esemény legszebb része pedig a fáklyás felvonulás. Ilyenkor sokak, tekintet nélkül az időjárásra, vonulnak a a szentpéteri Szabadság-emlékoszlophoz, ahol versék hangzanak el, majd a helyi civil szervezetek elhelyezik az emlékezés koszorúját. Minden mély érzésű ember ideálisnak tartja ezt a fajta megemlékezést, mert az ünnep méltóságát semmi sem veszélyezteti. Mi itt ebben a vidéki kisvárosban távol vagyunk a pesti nagypolitikától, nem forrongunk, nem elégedetlenkedünk, csendben vonulunk, koszorúzunk. Szívünket az összetartozás, történelmi hagyományaink szeretete és tisztelete tölti el. Így kell példát mutatnunk olyan embereknek, akik nem tudják a gyűlöletüket félre tenni, és viselkedésükkel megbecstelenítik legnemesebb nemzeti ünnepeinket. Legyünk optimisták! Az idei városi megemlékezésünk is hasonlóan a tavalyi, a tavalyelőtti, és az azelőtti évekhez, teljék a szeretet jegyében! Emlékezzünk!

P. E.

Anyakönyvi események

2008. szeptember

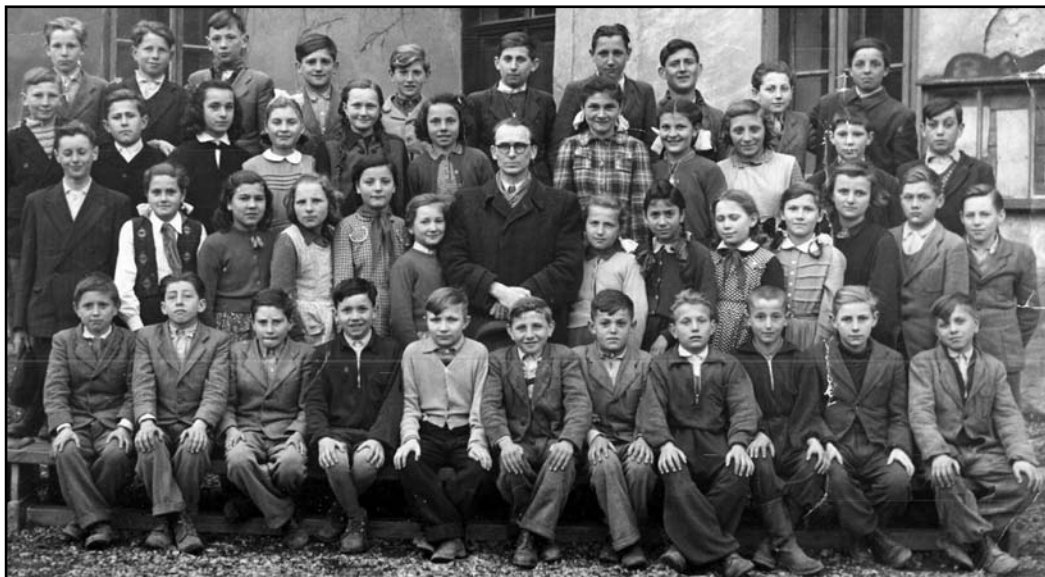
születettek

Erdős Csanád
Kiss Arnold
Horváth Olivér
Molnár Csenge
Péter Adelina Anna
Gál Milán
Csapó Viktória

házasságkötések

Nagyváradai Zoltán István - Pus-
kás Zsuzsanna
Salamon Roland- Nagy Marianna
Hegyi János - Nagy Mónika
Laskó Ferenc - Olajos Ildikó
Iván Péter - Varga Veronika

Fél évszázados iskolai találkozók

1950. szeptember 1-én léptük át a mosonszentjánosi I. sz. Általános Iskola küszöbét.

1958. júniusában ballagtunk a nyolcadik osztályból, kilépve a nagybetűs életbe.

Ötödikesek voltunk, amikor megéltük az integrálást az 1955-56-os tanévben, a somorjai felsősök csatlakoztak hozzánk.

Volt A és volt B osztályunk, sőt olyan is, hogy AB vegyes osztály, mert annyira sokan voltunk. 1956-ban több osztálytársunkat is elvesztettünk, amikor a szüleikkel elhagyták az országot. Ekkor már csak maradt az A és a B osztály, 42-45 fő feletti létszámokkal.

...és ma..

2008. szeptember 27-én találkoztunk újra az 50-éves iskolai találkozó alkalmával.

A régi iskolánk régi tantermében gyülekeztünk, hogy emlékezzünk össze. A meglévő névsorból 11-en jelezték távollétük okát valamilyen formában. Kilenc társunkról tudunk, hogy eltávoztak örökre. Hárman jöttek el Ausztriából, sokan vannak, akikről semmit sem tudunk.

Tanáraink voltak: *Kőhegyi Ernőné Jolinéni, Belláné Szabó Lenke, és Lőrinczné Szikra Erika* – őket köszönhetjük. *Vörös József* tanár úr, egészségi állapota miatt nem lehetett velünk. Elhunyt tanárainkról és

Régen...

volt osztálytársainkról a Kisalföldben emlékeztünk meg.

Bognárné Kecskés Ilona volt a szervezője a találkozónak, ő indítványozta, hogy pár mondatban mindenki mondjon magáról valamit.

Röviden beszéltek életútjukról a régi diáktársak, pár mondatban emlékeztünk meg az 50-évről, ami - mindenki egyetértett ebben - gyorsan eltelt.

Egy közös vacsora elfogyasztása és egy jó hangulatú, kötetlen vidám beszélgetés tartott minket együtt az 50-éves találkozóra eljött diáktársakkal pár órára, amit az emlékezésnek szenteltünk.

Burda Zsuzsanna.

40 éve ballagtak

Hetedikben még két osztályba jártak. Nyolcadikra összevonták őket. A tablón negyvenöt tanuló és 10 tanár. A volt jánosi diákoknak csak fele jött el. Hárman már végleg hiányoznak. Rájuk virággal emlékeztek a temetőben. Volt, aki levélben mentette ki magát, hiszen 84 éves, beteg, tehetetlen édesanyját nem hagyhatja magára. Volt, aki majdnem a szomszédból írt köszöntő levelet, s küldte el maga helyett. Volt, aki külföldről jött el, volt, aki az ország távoli részéről, többen Óvárról. A tanítóik közül már csak három élnek, közülük csak egy tudott megjelenni. Már nem szólt rájuk, amikor az „óra” elején zajongva fogadták. Nagyon izgulhatott ő is, mert elfelejtette megénekeltetni őket.

Most nézzünk a beszámolókból egy-egy mondatot, amit hol boldogan, hol vidáman, hol a könnyekkel küzdve, hol sírva mondtak el: „*Fiam kamionnal már másfélmillió kilométert tett meg*”. „*A fiam meghalt fiatalon, a vigaszt az unokák jelentik*”. „*Meghalt az anyám, a férjem, a bátyám*”. „*A férjem meghalt*”. „*A fiam ... Nem engedi magát kezelteni...*”. Talán a „kibeszélés” megnyugvást hozott számukra. A vidám beszámolók pedig az unokákról szóltak...

A végén álljon itt az egyik „fű” dicsekvő mondata: „*Még mindig az első feleségemmel élek*”. Valamint egy unoka trió neve: Archibald, Trisztán és Gvendolin.

H. I.

Legyen a szerkesztőnk!

Ha téma ötlete van, vagy ha egyszerűen csak felhívna valamire a Jánossomorjai Napló újságíróinak figyelmét, tegye meg!
Küldjön e-mailt vagy sms-t!
Telefonáljon!

Elérhetőségeim:
medgyesi.kata@t-online.hu
06-30-515-45-72

Örvendezzünk mindnyájan

„Könyörgő szerzeteskarok és minden boldog égiek számunkra, értünk esdjenek, gazdag jutalmat kérjenek.

Örök dicsőség, Krisztusunk, Atyának, Léleknek veled, Kinek fényében győztesen Vigadnak szentek szüntelen”

(részlet Mindenszentek laudeséből)

A Mindenszentek (Festum omnium sanctorum) ünnepe, a katolikus és az ortodox keresztény egyház ünnepe. Isten az embereket közösségi természetük szerint vezeti az üdvösségre. A még úton levők feltekin-
tenek a már célbaérkezettek-
re, s biztatást merítenek abból,
hogy látják a megkoronázot-
takat Isten országában. Senkit
sem hagyunk figyelmen kívül,
ilyenkor azokat is ünnepe-
ljük, akiknek nevét egyedül csak
Isten ismeri, és azokat, akik a
tisztítótűzben megtisztulva már
megérkeztek a Mennyország-
ba. A naptárban az év minden
napjára jut legalább egy szent.
Szent János a Jelenések köny-
vében így ír: *„Akkora sere-
vében láttam, hogy meg sem lehetett
számlálni. Minden nemzetből
és törzsből, népből és nyelv-
ből.”* Mi is szeretnénk az ő tár-
saságukban élni, Istennel egy
örökkévalóságon át. A szentek
cselekedetei nem utánozhat-
ók, ők egyéniségek voltak.
A szentek élő tanúk Krisztus
mellett. VI. Pál szavait idézve:
*„A szentek az élő lelkiismeret,
amikor sok ember lelkiismeret-
ének mécsese kialszik.”* Mindenszentek napja azt üzeni
számunkra, hogy mindnyájan
lehetünk szentek, ha úgy éljük

keresztény életünket. Az Egy-
ház szándéka az, hogy akik
előttünk járnak és a mennyi
dicsőségbe jutottak, legyenek
közbenjárói Istennél egy-egy
jelentős eseménynél.

Az emberek meglátogatják
elhunyt hozzátartozóik sírját,
virágot visznek és gyertyákat,
mécseseket gyújtanak min-
denszentek napján, illetve a
halottak napján. Ezt a szokást
mi magyarok egyébként a 19.
század elejétől vettük át a né-
metektől.

A mindenszentek ünnepe-
hez nagyon szorosan hozzá
kapcsolódik a halottak nap-
ja (Commemoratio omnium
Fidelium Defunctorum). Míg
mindenszentek napján a dia-
dalmas egyházzól emlékezünk
meg, ezen a napon a szenvedő
egyházzól. A halottak napja a
lelkek napja, a lelkeknek emlé-
kezete. Megemlékezünk a ha-
lottainkról és a tisztítótűzben
szenvedő lelkekről. Gyertyát
gyújtunk, imádkozunk értük,
lelki üdvükért és a boldog
feltámadásukért. A Missale
Romanum latin misekönyv-
ben ez olvasható: *„A boldog
feltámadás reménye Krisztus-
ban ragyogott föl nekünk, és
így, bár megszorít a halál
kényszere, az ígért örök élet
megvigasztal minket. Mert hí-
veid élete, Urunk, megváltozik,
de meg nem szűnik, és amikor
halandó testünk enyészetnek
indul, lelkünket a mennyben
örök otthon várja.”*

Emlékezzünk halottainkról!
Nyugodjanak békében!

Pollák Anita

Országos Tini Könyvtári Napok „Szeretem a könyvtáram!” • 2008. október 7 - 12.

A jánosomorjai városi könyvtár programjai:

2008. október 7. 17:30 óra „Merített örökség” c. irodalmi antológia bemutatása • Bemutatkoznak a kistérségi irodalmi antológia szerzői (írók, költők)

2008. október 8. 14 óra „Tini-Varázs” • Szépségápolás- bőrápolási tanácsok tiniknek, sminkbemutató - kozmetikus tanácsai

2008. október 9. 14 óra „Barangolás a versek birodalmában” Irodalmi vetélkedő 8-10 éves gyerekek számára

2008. október 7-12.

• **TINI-VILÁG** – irodalomajánló könyvespolc, a legtöbbet olvasott ifjúsági könyvek.

• „Megbocsátás hete” – ha visszahozza késedelmes könyveit, elengedjük a késedelmi díjat. (Célunk, hogy peres eljárás nélkül visszakerüljenek a könyvtárba a dokumentumok.)

• **Nyílt napok:** könyvtár-bemutató az érdeklődő látogatók részére.

• **Könyvbörze:** vásár a könyvtár állományából törölt könyvekből és folyóiratokból.

• **Olvasói javaslatok** gyarapításra, milyen könyvekkel gazdagodjon a könyvtár.

Díszpolgárunk: Drobnitsch Tamás

„Városunkban nincs helye a pártoskodásnak”

Drobnitsch Tamás

-1944-ben született, mindig itt lakott, itt járt általános- és középiskolába, innen járt be az egyetemre, és később itt is dolgozott. Mondhatni igazi lakópatriótá.

-Igen, annak tartom magam, minden ide köt. Már a gyermekkorom is, ami szerencsére nagyon boldogan telt. Édesanyám, édesapám minden segítséget megadott. Igaz, családjukat sok hatás érte a múltban. Az államosítás előtt édesapám a Franck Gyár igazgatója volt, de ez után természetesen kivágták. Előtte nagyon jó sorunk volt, majd nagyon szerény körülmények között éledéltünk. Minden fillért meg kellett fogni. Én is már gyermekként a vasútra jártam dolgozni, dolgoztam cséplőgép mellett is, sőt eljártam gazolni, kapálni, gimnazistaként zsákot rakni. Szóval nyári pihenő nem nagyon volt.

-Származása később is közbeszólt...

-Igen, e miatt nem vettek fel az egyetemre elsőre. Közölték, ha egy évre elmegyek valamilyen „száműzött” munkára, akkor máshogy állnak hozzám. Így kerültem Tatabányára a szénbányába. Következő évben összemósolyogva, kérdés nélkül felvettek. Ma már hálával

gondolok ezekre az évekre is, mert ha nincsenek ezek a nehéz dolgok, akkor nem lettem volna ennyire edzett és rugalmas. Talán nem tudtam volna mindig a körülöttem állandóan változó körülményekhez alkalmazkodni.

-1981-től TSZ elnök lett. Hogy emlékszik vissza ezekre az évekre?

-Először a kis szervezetben dolgoztam állattenyésztőként, majd főagronómusként. 1970-ben jött a nagy egyesülés, divat lett a kolhozosítás. Akkor, mint a péteri egység vezetője, üzemegeység vezető lettem. Négy év után pedig a szervezetet főagronómusának választották Káldi Endre után, aki elment Ungvárra az egyetemre. Végül '81-ben, amikor az elődömet leváltották, én lettem az elnök és azóta is én vagyok.

-Nem bírálják emiatt? Ma már nem éppen divatos TSZ elnöknek lenni.

-Most már a szervezeti kategória is megváltozott. A rendszerváltás után jöttek a különböző gazdasági társulási formák, amelyek a szervezetet égisze alatt indultak, de már nem hasonlítottak a szervezetre, teljesen kapitalizált viszonyokat tükröztek. Az én szerepem is mindjobban kezdett háttérbe szorulni. Ebben az új rendszerben már nem éreztem olyan jól magam. Alig várom, hogy a szervezetet végelszámolásával végezzünk. Szerencsére nincsenek pénzügyi gondjaink, tartozásaink, de még mindig vannak vagyontárgyaink, amiket el kell adni. Ha ez meglesz, mindenkivel tisztességesen elszámolunk és a szervezetnek is vége. Így már csak a szervezetek utószervezetei működnek majd, amelyekben mi nem vagyunk benne. Ezek között egyébként

vannak, amelyek tönkre mentek és vannak olyanok is, amelyek virágoznak.

-Ön szerint mikor lesz a végelszámolás?

-Nagyon reménykedtem benne, hogy ebben az évben be tudjuk fejezni, de most úgy látom, hogy mégsem, mert nem valószínű, hogy év végén még nagyon nőne az emberek vásárlási kedve. A mi vagyunk ingatlanokban fekszik, úgy látom hogy a következő év lesz, az, amikor ezeket el tudjuk adni.

-Szabadidejében mit csinál legszívesebben?

Most már kicsit visszafogtam magam a munkában. Eljárok sportrendezvényekre, városi rendezvényekre, meglátogatom a barátaimat. Szeretek utazni, kirándulni. Kicsit többet tudok a családommal is lenni.

-Nem volt egészen egyhangú az ön díszpolgári címének az adományozása. Mit gondol miért?

-Nézzé, többféle ember van. Van, aki mindenkinek igazat ad, van aki mindig annak ad igazat, akivel utoljára kezelt fogott. Én megmondom a véleményemet, szóvá teszem, ha valami nem tetszik.

A testületi tagokkal sem egyforma a viszony. Néhányukkal voltak köztünk ellentétek, gondolták itt az alkalom és nem szavaznak rám. De természetesen nem haragszom, nincs bennem gyűlölet, ez az élet velejárója. Nagyobb baj az, amikor nincs kritika. Mert ilyenkor nincs fejlődés sem.

-Csak nem pozitívan éli meg ezt is?

-De! Természetesen. A véleményünket sosem kell magunkba zárni, ki kell mondani. Persze úgy, hogy ne bántsunk meg senkit.

-A testület munkájában egyébként mit tart a legnagyobb eredménynek?

-Talán azt, hogy városunkban nincs helye a pártoskodásnak. Azt, hogy a város ilyen szintre jutott, ennek köszönhetjük. Itt nem úgy áll fel valaki egy testületin, hogy a pártom nevében ezt meg azt mondom, hanem úgy hogy a várost tekinti a legfontosabbnak. Ez jó dolog. Persze mindenki tudja ki húz jobbra vagy balra inkább, de ez megmarad magán véleményként.

-Nem csinál belőle titkot, hogy túl van egy komoly betegségen.

-Korom előre haladtával engem sem kerültek el a betegségek. Két-három éve valahogy megszálltak a nyavalyák. Ezek közül is a legkomolyabb a vas-tagból rák, amivel megműtöttek. Nem volt egyszerű, hiszen először félre kezeltek, de szerencsére még így is időben felfedezték a bajt. Túl vagyok egy fél éves kemoterápián, aminek a hatását még most is érzem, de azt mondják az orvosok, a tünetek elmúlnak majd. Reménykedem, hogy tényleg így lesz. A legfontosabb azonban az, hogy a leleteim mind negatívak. Kontrollra járok persze folyamatosan. Októberben lesz még egy nagyobb vizsgálat, ha itt is mindent rendben találnak, fellélegezhetek.

-Milyen érzés a város díszpolgárának lenni?

-Rendkívül felemelő, hogy megtiszteltek ezzel, de úgy gondolom, ezután még nagyobb felelősséggel tartozom a városnak. Ez azt jelenti, hogy amit eddig csináltam, azt most még jobban kell csinálnom.

-Van idő ünneplésre is?

-Megpróbálom beosztani az időmet, hogy a barátokkal, ismerősökkel koccintsunk egy-egy pohárral.

Medgyesi Kata

Pillanatképek

Iskola

„A középiskolások nagy része iskolába menet „bedob” egy felest...”. „A diákok az órák közötti szünetben gyűjtötták rá egy kábítószeres cigarettára”. (Kisalf.). Az ingyen tankönyv mellett lesz „szesz- és drog-utalvány” is?

Diszko

„Ha szeretne megfelelni a kor elvárásainak, akkor legalább egyszer hányásig le kell in-

El kellene menni a kukáig

nia magát”. (Fábián György, Kisalf.). „Szépen kellene kérni a gyerekeket a helyes viselkedésre”. (Rimányi Zita, Kisalf.)... Akiket zavar a diszkó utáni zaj, elfelejtették, hogy húsz évvel ezelőtt még ők okozták...

Matekfeladat

Ha minden évben 40-50-nel csökken a jánosi iskolások száma, akkor hány év múlva...

Ismét a parlagfű

Júniusi Naplóból: „Már mosolyog. Elkezdődtek a parlagfű-ellenes rendezvények”. Újsághír (Népszab.): „Milliárdos ráfordítás dacára mára sikerült a legnagyobb parlagfű szennyezettségű országgá válni Európában”. Pedig, mennyi vidám, csillogó szemű ember irtotta „öket”. (A tv riportokban. A szerk.)

Az átkos dicsérete

Egy gazda (Népszab.): „Addig volt jó, amíg az almát ingyen leszedték a katonák és a diákok, majd az egészet válogatás nélkül szállították szovjet exportra”. Jánoson ez „ismeretlen” volt...

„... a korszak alatt felnőtt sok millió ember, akikben nem alakult kihasználható fogalom a munkáról. Verik az asztalt, hogy valaki tartsa el őket”. (Sragner László, Kisalf.)

Sport

Üzenetrögzítő: „Kérjük, a sípszó után hagyjon vizeletet”. (Kisalf.)

Női sakk-világbajnokság: Hoang Thanh Trang a nyolcad-döntőben esett ki. Milyen nemzetiségű? Nem hiszik el: magyar...

Valamit elfelejtett...

„... kitelepítené a Kárpát-medencéből a romákat, a tótokat, meg mindenkit, aki nem olyan és nem úgy gondolkodik, mint ő... Családfakutatásba kezd... apai ágon jóval a történelmi határokon túlra vezetnek a szálak... Anyai ágon az ősökapa: Kolompár Mihály”... (Nagy Márta, Kisalf.). Jó, ha ismered a múltadat, mielőtt megszólalsz!

Hazudni, tudni kell

Városnap. A jánosi főutca lezárva. Motoros nekimegy a lezárásnak. Szitkozódik: „Feljelentem az önkormányzatot! Csak 40-50-nel mentem”. „De Uram! – mondja a rendőr – Itt 30-as tábla van!”

Nyugdíjas

Miért siet mindig? Mert sok az elintézni valója, s nem tudja mennyi ideje van...

Idősek napja

„Ha elég hosszú ideig élsz, olyan dolgokat fognak rád, amelyeket sosem tettél, és olyan tulajdonságokért istenítenek, amelyekkel sosem bírtál”. (Isidor Feinstein Stone)

Okt. 23.

„Akkor is voltak forrófejű maximalisták – Budapesten és Washingtonban is -, akik nem akarták figyelembe venni a valós nemzetközi erőviszonyokat. Bátrak voltak, hősiességük példamutató, de viselkedésükből hiányzott a megfontoltság. Ha úgy tetszik, a bölcsesség”. (Charles Gati, Népszab.)

Hogy is van ez?

„Nagy öröm a szocializmus javára történt előrehaladás, és most a feladatokra kell összpontosítani”. (Rákosi Gergely, püspöki helynök, Kisalf., 1973. szept.8.)

Így már más...

„Hitte: Isten akarata, hogy legyenek szegények és gazdagok”. (Egy idős asszony, a Lenin TSZ dolgozója. Kisalf., 1973. szept.)

Polgármester-asszony, Párizs, Sorbonne

„... két fontos dolgot tanult meg. Az önkormányzat akkor boldogul, ha nem az államtól várja a segítséget, hanem önszefog a magánszférával, s úgy fejleszt... nem lehet sikeres egy település, ha a körülötte levők sikertelenek”. (Doros J., Népszab.)

H.I

Jánossomorjai Napló

Havonta megjelenő, független, közérdekű, városi lap

Kiadja:

Jánossomorja Kultúrájáért
Közalapítvány
Cím: 9241 Jánossomorja,
Szabadság u. 39.

Engedélyszám:

2.24/926/2002

Főszerkesztő:

Medgyesi Kata

Szerkesztőség és hirdetésfelvétel:

Balassi Bálint Művelődési
Ház és Könyvtár

9241 Jánossomorja,
Óvári u. 1.

Tel.: 96/226-147

E-mail: js.naplo@freemail.hu

Kiadványszerkesztés:

Hoffka Helga

Nyomdai munkák:

Monocopy Bt.

A hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk. Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza.

Fenntartjuk jogunkat, hogy a beküldött írásokat – a tartalom és a szerző szándékának tiszteletben tartása mellett – közlésük esetén megőrvezzük.

Lapzárta:

2008. október 30.

Megjelenik
Jánossomorja városban,
500 példányban

Változatos szeptember

Továbbra is a foci uralja a sportéletet. Folytatódott a felnőtt bajnokság, az ifisták mellett most már a serdülősök is bekapcsolódtak a küzdelmekbe. Elkezdődtek a tornák a legkisebbeknek, az U 13-nak pedig a bajnokság. Az egyik legnagyobb meglepetést a kupaszereplés okozta, a győrladaméri fiaskóra kevesen számítottak. A gyorsan szerzett vezetés nem adott egy jó alaphangulatot, hiába támadtunk, a rengeteg kihagyott helyzet után törvényszerű volt a hazaiak egyenlítése. Sajnos a 11-es párbajban is alul maradtunk. A tekések is túl vannak a bemutatkozáson, nem is akárhogy.

Teke

Remek rajtot vett a csapat. Első három mérkőzését megnyerte és veretlenül vezette a tabellát. Az első fordulóban a Golden TC-t fogadta csapatunk és 6-2-re nyert. Pontszerzők: *Farkas Gyula* 543 fa, *Tóth Zoltán* 445 fa, *Szücs Károly* 410 fa, *Czinder Krisztián* 409 fa. A remek kezdés után a második fordulóban a Kék Golyó csapatához látogattunk, 2427 fával ismét 6-2-re nyert a csapat. A legjobb dobók: *Smuk Károly* 433 és *Szücs Károly* 425. A harmadik fordulóban Úrkutot fogadtuk és jött a szokásos eredmény: 6-2. Nagy mérkőzés volt, Úrkut 2492 fát ért el, erre Jánossomorja 2494 fával válaszolt. Pontszerzők: *Háger János* 452 fa, *Tóth Zoltán* 452 fa, *Czinder Krisztián* 447 fa és *Smuk Károly* 428 fa.

Labdarúgás U7-U9-U11

Eddig a „kicsik” két tornán vettek részt. Az idei évben visszakérültünk az óvári csoportba, ami kevesebb problémát jelent a szervezésben és az utazásban. Ezekben a korosztályokban az eredmény másodlagos, a játékról szólnak a tornák. Ennek ellenére számon tartják

a helyezéseket is, kis labdarúgó palántáink többségében győztesen hagyták el a pályát. A tornák tovább folytatódnak, nevelődnek új reménységeink.

Labdarúgás U13

Két mérkőzés, egy vereség és egy győzelem a mérleg. A csapat még csak most alakul, formálódik.

MITE – Jánossomorja 8-1. Gólszerző: *Liszka K.* Az első mérkőzésen súlyos vereségbe szaladtunk bele. Arra kellett figyelni, hogy ne menjen el a gyerekek kedve a játéktól. A második mérkőzésre sikerült a társaságot felrázni. Mosonszentmiklós-Jánossomorja 0-2. Gólszerző: *Nagy Sz.* és öngól.

Labdarúgás, serdülő

Kilenc csapat szerepel a csoportunkban, mi szabadnappal kezdünk.

2. forduló: Hegyeshalom-Jánossomorja 1-2. Gólszerző: *Vitéz Balázs* 2. Végig támadtuk a mérkőzést, helyzetek sokaságát dolgoztuk ki, de a befejezéssel mindig gond volt. Már-már úgy tűnt, hogy marad a gól nélküli döntetlen. A mérkőzés vége előtt negyed órával a hazaiak találtak egy gólt, ami felrázta csapatunkat, és az utolsó tíz percben nyújtott remek teljesítménnyel sikerült győzni.

3.forduló: Jánossomorja-Dunakiliti 4-2. Gólszerzők: *Herczeg Olivér* 2, *Eke Bálint*, *Tesch Ferenc*. Az első félidőben még tartotta magát a kiliti csapat, a másodikban már egyértelműen mi voltunk a jobbak. Nekünk hiába tetszett a mérkőzés, a játékvezetőnek már koránt sem annyira, hiszen 11 perccel előbb lefújta.

4.forduló: Rajka-Jánossomorja 1-12. Gólszerzők: öngól, *Herczeg Olivér* 5, *Madarász Márk* 2, *Gáspár Bence*, *Szücs Kristóf*, *Eke Bálint*, *Mézám Csaba*. A csapat látványosan és jól játszott és ilyen arányban is megérdemelten nyert. A már

megszokottaknak megfelelően mindenki játéklehetőséget kapott, hogy a fiatalabbak is rutint szerezhessenek.

Remekül kezdtek a serdülősök. Három mérkőzés, három győzelem. Odafigyelni csak most kell igazán, hiszen minden csapat szeretne bizonyítani ellenünk.

Labdarúgás, ifjúsági

4.forduló: Jánossomorja-Pannonhalma 10-0. Gólszerzők: *Vitéz Balázs* 4, *Drobnitsch Tamás* 2, *Projkó Zsolt*, *Rédai Tamás*, *Kobl Tamás*, *Vécsei László*. Szípeközvetítő játék, ilyen arányban is teljesen megérdemelt a győzelem.

5.forduló: Kapuvár-Jánossomorja 3-1. Gólszerző *Horváth Dániel*. El kell ismereni, jobb volt az ellenfél. Aminek örülni lehet, hogy egy pillanatig sem adta fel a csapat..

6.forduló: Jánossomorja-Ménfőcsanak 4-4. Gólszerzők: *Tóth Kristóf* 2, *Projkó Zsolt* 2. Fordulatos mérkőzés volt. Gyorsan vezetést szerzett a csapatnak Tóth egy remek egyéni teljesítmény után. A védelmünk jelentős közreműködésével 3-1-re Csanak fordított.

Nem adtuk fel és ismét fordulat következett, és nálunk volt az előny (4-3). Hogy csak egy ponttal hagytuk el a pályát, ahhoz ismét kellett a védelmünk. Az eredmény értékét növeli, hogy pontvesztés nélkül vezette a tabellát a csanaki társaság.

7.forduló: Petőháza-Jánossomorja 1-2. Gólszerző: *Tóth Kristóf* 2. Ismét Tóth remekelt, és foglalta keretbe a mérkőzést. Szerzett egy szemfüles gólt a mérkőzés elején, és szinte az utolsó percben befejezte a győztes gólt. Szeptemberre egy vereség, egy döntetlen és két győzelem a mérleg, a kötelezőket hozta a csapat, a játékosok küzdöttek egymásért. A korábbi évekhez képest ez a legnagyobb előrelépés.

Labdarúgás, felnőtt

4.forduló: Jánossomorja-Pannonhalma 1-1. Gólszerző: *Tollár Norbert*. Mindenki nagyarányú győzelmet várt. Pannonhalma eddig még gólt sem szerzett. Ez a mi formánk, nálunk, a negyedik fordulóban szerezték meg első góljukat. Mindenki nagyon gyenge teljesítményt nyújtott.

5.forduló: Kapuvár-Jánossomorja 0-1. Gólszerző: *Ékes József*. Végre jól játszott a csapat, helyzetek sokaságát dolgozták ki, sajnos ebből csak egyet sikerült értékesíteni. Szerencsére ez is elég volt a győzelemhez. A kapuvári szurkolók véleménye szerint az eredmény Kapuvárra nézve volt hízélgő.

6.forduló: Jánossomorja-Ménfőcsanak 1-1. Gólszerző: *Simon Balázs*. Ménfőcsanak pontvesztés nélkül érkezett hozzánk. Bízunk abban, hogy megismételve az egy héttel korábbi játékot, a kapu előtti nagyobb határozottsággal megállíthatjuk. Sajnos ismét helyzetek sokasága maradt ki. Amíg nem értékesítjük helyzeteink legalább egy részét, addig pontjaink csak nagyon lassan szaporodnak.

7.forduló: Petőháza-Jánossomorja 1-0. Petőháza rögtön az első percben talált egy gólt. A kapu előtti kavarodásból került a labda Sipőcz hálójába. Hamarosan két Sipőcz bravúrra volt szükség, hogy ne lépjen meg a Petőháza. Ezután magunkhoz tértünk, de továbbra is képtelenek voltak játékosaink a gólszerzésre. Hogy az eredmény 1-0 maradjon, szükség volt a petőházi csatárok „remek” teljesítményére is. Négy mérkőzés, egy vereség, két döntetlen és egy győzelem. Ennél azért jobbra számítottuk. Több pontot, előkelőbb helyezést. A rúgott és a kapott gólok aránya: 3-3. Csak remélni tudjuk, hogy csatáraink magukra találjanak és megkezdik a gólok gyártását, akkor jönnek majd az eredmények is.

Sipőcz István

NAPSUGÁR GAZDABOLT és VIRÁGUDVAR

**Krizantém és
árvácska** gazdag
színválasztékban.

Rózsák: futórózsák,
tearózsák, parkrózsák,
magastörzsű rózsák.

**Koszorúk, gyertyák,
mécsesek, sírvázák**
széles választékban.

Virághagymák:
szellőrózsák,
krókuszok,
tulipánok, stb.

Gyümölcsfák, bogyósok
október 18-tól!

**Napsugár Gazdabolt és Virágudvar • 9241 Jánossomorja Rákóczi u. 58.
Hétfő-péntek: 8.00-17.00 • Szombat: 8.00-12.00**

**Egy jó fotó
mindenkinek kell!**

2008

Profí képek:
esküvőről, rendezvényről,
keresztelőről, születésnapról

Minden fontos pillanatot
megörökíték!
Sikerés vállalkozást szeretne?

Készíttesse velem
a fotóit honlapjára, katalógusába!

Ne feledje:
fotózni mindenki tud, igazán jó
képet készíteni azonban
csak kevesen!

Hossala Tamás
30-555- 0520 • hossala.tamas@t-online.hu

Városi könyvtár

(Szabadság u. 2. • volt mozi)

Telefon: 226-762; Fax: 565-024

NYITVA TARTÁS:

Hétfő: 9-12 • 14-17

Kedd: 9-12 • 14-17

Szerda: 9-12 • 14-17

Csütörtök: 9-12 • 14-17

Péntek: 9-12